HALKIN SESİ 122

16 Agustos 1977
250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Toprak ağalarının ve emperyalist uşaklarının partisi MHP'nin bir bakanı: GÜN SAZAK

54 imzalı köylü mektubu diyor ki:

«HAŞHAŞTA SÖMÜRÜYE SON SINIRSIZ HAŞHAŞ EKİMİ İSTİYORUZ»

54 köylünün imzasıyla dergimize gönderilen mektup yukarıdaki sloganı dile getiriyor.

Haşhaş, Amerika'nın kısıtlama yaptırmasından önce ülkemizin önemli gelir kaynaklarından birini meydana getiriyordu. Bugün haşhaş üreticileri sınırlı ekim ve bunun getirdiği çeşitli baskılar altında eziliyorlar. Dilekçe, beyanname ve kontrol gibi güçlüklerin yanısıra sık sık ektikleri söktürülmekte, üstelik mahkemeye verilmektedirler. Bütün bu baskılara direnerek yetiştirdikleri ürünü ise aracıya, tefeciye kaptırmakta, hiç bir zaman emeklerinin karşılığını alamamaktadırlar.

Bu yılki satış döneminin başlamasıyla birlikte Denizli'nin Çivril köylüleri bir bildiri yayınlayarak taleplerini duyurdular. Çivrilli haşhaş üreticilerinin acil talepleri şunlardır:

"1. Satım başladığı halde taban fiyat açıklanmamıştır. Taban fiyat en kısa zamanda açıklanmalıdır. Taban fiyat 30 liradan aşağı olmamalıdır. Açıklanan taban fiyatın altında alım yapılmamalıdır.

"2. Üründe yazlık-güzlük ayırımı kalksın. Kalite tespitindeki adaletsizliklere son verilmelidir. Kalite tespitinde köylünün seçeceği temsilciler de bulunmalı, söz ve karar sahibi olmalıdır.

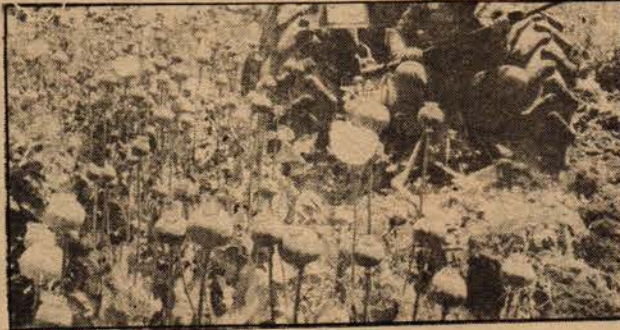
"3. Kapçığı ezdirme ve hammaliye parası kaldırılmalıdır.

"4. Kapçık alımı sıraya konmuş ve köylere 1978 yılının birinci ayına kadar sıra verilmiştir. Bu durumda üretici tefecinin eline düşmekte ve borçlanmaktadır. Alım en geç bir ay içinde tamamlanacak şekilde yeniden düzenlenmelidir.

"5. Kapçık doğrudan köylerden teslim alınmalıdır.

"6. Haşhaş tohumunun değerlendirilmesi aracı, tefecinin elinden kurtarılmalıdır. Ürünü Toprak Mahsulleri Ofisi almalıdır."

Aşağıda ise haşhaş üreticilerinin bize yazdıkları mektupları bulacaksınız.

Haşhaş tarlaları silah zoruyla imha ediliyor.

ÇİVRİL'İN ŞENKÖY KÖYLÜLERİ:

«Bu topraklar bizim kim ne karışır?»

Haşhaş üretiminde çalışan köylüye zulmedilmektedir Hele kapçık alımındaki adaletsizlik bizleri çileden çıkarıyor. Kilo başına bizden 23 kuruş kesiyorlar. Gerekçesi hammaliye masrafı imiş. Hammaliye işlerini üstlenen müteahhit az işçi tutuyor. Çünkü az para verecek. Beklememek için biz işi kendimiz yapmak zorunda kalıyoruz. Halbuki yönetmeliğe göre bizim kapçığı götürüp, hiç bir işe karışmamamız gerekiyor. Bizden çuval başına ortalama 10 lira kesiliyor.

Sınırlı ekim yetmiyormuş gibi şimdi de münavebe usulü getirilecekmiş. Bölge bölge yapılacak ekim bizi temelli ezecek. Çünkü her vatandaşın belirtilen mevkide arazisi bulunmasına imkan yok. Arazisi münavebeye giren ekebilecek, geçimini düzeltecek. Sırayla belirlenen bölgede arazisi olmayan haşhaş ekiminden mahrum kalıyor. Böylece az topraklı köylü üvey evlat durumuna düşüyor.

Biz haşhaş ekiminde sınırlama ve kontrolün kalkmasını istiyoruz. Haşhaş tohumunu ofis almalı, kapsülü çizmeden vermeliyiz.

ÇİVRİL'İN ÖMERLİ KÖYÜNDEN MUSTAFA ASLAN :

«Yapılan soygundur»

Haşhaş bize serbest ektirilmiyor. 5 dekar bir yerde olmalıymış. Benim zaten bir yerde bu kadar toprağım yok. Beyanname yazımında biz köylüler zorluk içinde kalıyoruz. Haşhaş üreticisi ürettiğini satarken tüccarın eline düşüyor. Onun istediği fiyata satmaya mecbur kalıyoruz.

Kapçık satımında Toprak Mahsulleri Ofisi hakkımızı vermiyor. Bir de yazlık-güzlük ayırımı var. Bizden en fazla 21 liraya alıyorlar. Halbuki dışarıya 60 liraya satıldığını duyuyoruz. Bu düpedüz soygundur. Aracı, tefeci ortadan kalkmalı ben ihtiyacım oldukça malımı ofise satmalıyım. Haşhaş tohumunu da ofis alsın. Başta hangi iktidar olursa olsun köylü güneşin altında yalın ayak, başı kabak çalıştırılıyor.

ŞENKÖY'DEN OSMAN OZA:

«Bütün cezalar kaldırılmalıdır»

Ben Çivril'in Şenköy'ünde bir haşhaş ekicisiyim. İki ayrı köyde tarlam olduğu için. iki yerde haşhaş ektim. Kontrole gelen memurlar bana 5 dekar fazla ektiğimi söylediler. Aslında benim ailemle birlikte 45 dekara kadar hakkım vardır. Memurlara bunu anlattım. Kabul etmediler ve beyannameyi alıp gittiler. Bana 5 dekarımı sökmemi söylediler. Haşhaşı sökmek zorunda kaldım. Daha sonra kontrole geldiler. Arkasından beni mahkemeye verdiler. Hakim 6 ay hapis cezasına çarptırdı. Sonra 1000 lira para cezasına çevirdi.

Bunlar bizi canımızdan bezdirdiler. Biz kendi tarlamıza neyi ne kadar ekeceğimizi kendimiz biliriz. Kimsenin buna karışmaya hakkı yoktur.

Haşhaş üreticilerini destekliyoruz

Haşhaş üreticilerinin sınırsız haşhaş ekimi, ekimdeki ve satımdaki baskılara son verilmesi, haşhaşta sömürünün sona ermesi yolunda verdikleri mücadeleyi sonuna kadar destekliyoruz.

Yurdumuzun efendisi, yurdumuzun ve dünyanın baş belası Amerika ve Rusya değil, milyonlarca Türkiye halkı olacaktır.

Ordu
Akkuş'tan 28 imza

Erbaa kiremit fabrikasında baskı ve sömürü

Röportaj:
Erbaa'dan Bir Devrimci

Tokat'a bağlı Erbaa Tuğla Kiremit fabrikası işçileriyle konuşuyoruz. Kimi Erbaa'nın köyü Değirmen'den. kimi Gereğin'den, kimi de komşu illerden kopup gelmiş, kiremit fabrikasında işçilik yapmaya. İki bin kadar işçinin çalıştığı fabrikada işçilerin ancak 250'si sendikalı ve sigortalı. Geri kalanı ise ne sigorta ne de sendikadan faydalanamıyor. Zaten çoğunu çocuk işçiler meydana getiriyor. Böyle olunca da iki misli eziliyorlar. Çalışma şartlarını soruyoruz çocuk işçilere."Bizi kimse adam yerine koymaz" deyip başlıyorlar anlatmaya:

"Bizim hiç bir sosyal hakkımız yoktur. Çalışmaya gelince büyük işçilerin yaptığı işi yaptırıyorlar. Hele ustabaşılar iyice bela. Küfür, dayak hep başımızda. Bir ustabaşı var. Elinde sopa, 'hadi ulan ne duruyorsunuz? Burayı çiftlik mi sandınız eşoğlu eşekler. Çalışın' diyor. Arkadaşlarla biraz konuşsan taa uzaktan küfürü yağdırıyor. Sendikaya üye olmak isteyince küçüksün diye yapmıyorlar. Çalışmaya gelince küçük demiyorlar. Tuğla taşımaya gelince büyüklerin taşıdığı kadar tuğla taşıtıyorlar. En önemlisi de ücret. Bize çok az para veriyorlar. En fazla alanımız 60 lira alıyor, en az 20 lira. 60 lira alabilen pek az arkadaşımız var.

"Sabahleyin beşte işbaşı yapıyoruz. Akşam 7.00'de paydos. Haftalık iznimiz bir gün. Bayram tatili falan yoktur. Bize mevsimlik işçi diyorlar, kadrolu değiliz."

İşin güçlüklerinden bahsediyorlar ve can güvenliğinin olmadığını anlatıyorlar:

"İş yerinde en zor iş fırın doldurma ve boşaltmadır, bir de araba yükleme işi. Bu işlerde daha çok patron ve ustabaşıyla arası iyi olmayanlar çalıştırılır. Bunu özellikle onları cezalandırmak ve bizden ayırmak için yapıyorlar. Fırından kiremit ve tuğla çıkarmak için fırına giriyorsun. Fırın cehennem gibi sıcaktır. Bu sıcak kiremitleri tutmak için eldiven vermiyorlar. Ayrıca zehirlenme ile karşı karşıyasın. Yoğurt, süt de vermezler. Kiremit tozları vücudu kaşındırır, yakar. Banyo falan yoktur. Göstermelik olarak var ama suları akmıyor. İki ay önce bir arkadaşımız fırını temizlerken zehirlendi. Arkadaşlar koşarak doktora götürdüler kurtarıldı. Arkadaş ertesi gün yine iş başı yaptı. Maske, eldiven, iş gömleği, süt, yoğurt verilmeli."

Çocuk işçilerden sonra diğer işçilerle sohbet ediyoruz. Patronların işçiler arasında ücret farklılığı yaratarak, nasıl işçileri bölmek istediklerini anlatıyorlar:

"Patronlar kendi aralarında anlaşarak bize değişik ücretler ödüyorlar. Buna da kademe diyorlar. Ücretler 60 lira ile 95 lira arasında değişiyor. 60 lira alanlarla 95 lira alanlar hemen hemen aynı işi yapmaktadırlar. Yalnız bunlardan sendikalı ve kıdemli olanlar 60 liradan başlayarak 75, 85, 95 lira alıyorlar. 75 lira alan bir arkadaş 85 lira talep edince patron 85 lira alan arkadaşlara gidip 'bu sizi çekemiyor' diyor. Bunun için bu durum kalkmalı. Yalnız kıdemli işçi arkadaşlar kıdem zammı almalıdırlar."

Sendika da işçilerin çoğunu mevsimlik işçi oldukları gerekçesiyle üye yapmıyor. Bu durumda ne yapmayı düşündüklerini soruyoruz:

"Sendikalı sayısını çoğaltmalıyız.

"Sendikaya sahip çıkmalı, köylülerle yardımlaşmayı sağlamalıyız. Ülkemizin tam bağımsızlığından yana olan herkesle birleşip devrim yapmamız gerekir."

HALKIN SESİ
HAFTALIK SİYASİ DERGİ/ SAHİBİ: HÜSEYİN KARANLIK/ SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ: KLODFARER CAD DESİ, 38 /1 DİVANYOLU-İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: PK 1103 KARAKÖY-İSTANBUL/ ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ YILLIK 125, ALTI AYLIK 65 LİRA; YURTDIŞI YILLIK 200, ALTI AYLIK 100 LİRA/BASKI: DAILY NEWS/ YAYIN İLANLARI: 200 LİRA/ GENEL DAĞITIM: TÜR-DA, Hamam sokak, No: 4 Cağaloğlu-İSTANBUL; TÜR-DA, Menekşe sokak No:16/4 Kızılay-ANKARA; TÜR-DA, 847 sokak, Birlik Han No: 34/9 Konak-İZMİR ; TÜR-DA, Cemal Gürsel caddesi Zeki İşhanı No:13 ADANA; EYLEM Kitapevi, Suakar Pasajı, Kat:3 DİYARBAKIR, YILDIZ KİTAPEVİ Eyüboğlu caddesi, Uğur Pasajı GAZİANTEP / ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ/.

TÜRKEŞ'İN TAKTİĞİ

Saldırıya hazırlanan insan ne yaparsa Türkeş de onu yapıyor. Parlamentoyu ve her türlü muhalefeti ortadan kaldırıp, devlete tam olarak hakim olmak Türkeş' in esas hedefidir. Bu amaçla saldırı ortamı yaratmaya ve güç toplamaya yönelen bir siyaset izlemektedir. Kendisine karşı olan güçleri tecrit etmek, ara güçleri kazanmak ve tarafsızlaştırmak için bugün esas olarak üç araçtan yararlanıyor. Birincisi faşist komandolarıyla halka saldırmak, ikincisi maceracılığı kışkırtmak, üçüncüsü ise sahte "barış ve kardeşlik" çağrılarıdır.

Türkiye ağır sorunlarla karşı karşıyadır. En başta Kıbrıs sorunu, döviz ve enerji yokluğunun derinleştirdiği ekonomik bunalım, ambargo, AET ile çıkmaza giren ilişkiler ve daha irili ufaklı birçok sorun hakim sınıfların önünde yığılmış duruyor. Durumun bugünkü haliyle sürüp gidemeyeceği, gittikçe genişleyen hakim sınıf kesimleri tarafından görülüyor. Bir değişiklik ihtiyacı kendini şiddetle hissettirmektedir. Bütün bu sorunların altından kalkabilmek için hakim sınıflar hangi araçlara sahiptirler? İstedikleri değişikliği DGM'lerle veya faşist komando saldırılarıyla başaramayacaklarını kendileri de bilmektedirler. İşte Türkeş bu değişiklik ihtiyacına cevap verecek kuvvet olarak ortaya çıkıyor. Bütün sorunları halkı ezerek çözmeye adaylığını koyuyor. Hakim sınıflara güven vermek ve onları kendi etrafında birleştirmek için en büyük çabayı harcıyor. Bu yolda belli adımlar attığı şüphe götürmez. Özellikle seçimlerden sonra 12 Mart'ın karanlık güçlerini etrafında toplayabilmiş ve faşizmin mihrakı haline gelebilmiştir. Türkeş bu şartlar altında ordu içinde kendine bağlı faşist güçler yaratmaya ve örgütlemeye hız vermiştir. Artık Türkeş çeşitli hakim sınıf kesimlerinde, sokak saldırılarının kaba kuvveti olarak değil, devletin teslim edilebileceği bir güç, bir seçenek olarak görülmeye başlanmıştır.

Şimdi ise Türkeş halkın güçlerini terörle sindirmek ve dağıtmak için faşist komando saldırılarını sürdürüyor. Hedefini gittikçe genişleten ve sıradan halka yönelen komando saldırılarıyla kendine karşı çıkacak kuvvetleri ezmeye çalışıyor. MİT ve Kontrgerillanın saldırı ve tertipleri de bu amacın birer parçasını oluşturuyor. Baskınlar, kurşunlamalar, Bubi tuzakları ve bombalar Türkeş' in karanlık güçlerinin başlıca eylem biçimleri olmuştur. Türkeş aynı zamanda maceracılığı körüklüyor. Böylece devrimcileri tecrit etmeyi ve kendi saldırısı için uygun ortam yaratmayı hedefliyor. Saldırıya uğrayan masum pozuna girebilmek için maceracı eylemlerden en geniş ölçüde yararlanıyor. Sahte "barış ve kardeşlik" çağrıları ise Türkeş'in, karşı güçleri parçalamak, tecrit etmek ve halkın kendisine duyduğu nefreti dağıtmak için kullandığı yeni taktiktir. Türkeş, "iktidar-muhalefet diyaloğu" çağrılarıyla özellikle CHP'yi tarafsızlaştırmayı umuyor.

Türkeş'in üçlü taktiğinin kısa vadeli amaçları da unutulmamalıdır. Bu amaçlardan başlıcaları özellikle MC'ye yönelen halk hareketini söndürmek, Askeri Şura toplantılarında ve ordu içindeki değişikliklerde etkinlik kazanmak ve halkın sırtına bindirilecek yeni zamlara karşı mücadeleyi baltalamaktır. İkinci MC iktidara geldiği sırada halkta görülen güçlü mücadele isteğini söndürmek için, Türkeş maceracılığı özellikle kışkırttı. Maceracı hareketler devrimcilerin tecrit olmasına ve Türkeş'in güç toplamasına hizmet etmektedir. Bireysel terör eylemlerinin özellikle işçi sınıfının MC'ye karşı bir genel greve hazırlandığı sırada yoğunlaştırılması herkesi uyandırmalıdır. Bu gerçek, maceracılığın neye hizmet ettiğini ve iplerini kimlerin tuttuğunu apaçık ortaya koymaktadır. Maceracılık bir kere daha faşizmin ve revizyonizmin aleti olmuştur.

Maceracı taktik Türkeş'in taktiği ile tam bir uyum içindedir. Türkeş devrimcileri kitlelerden koparmak, ara güçleri kazanmak veya tarafsızlaştırmak istiyor. Maceracılar derhal harekete geçiyorlar, ara güçleri Türkeş'in etki alanına sürmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Türkeş kuzu postuna bürünmek istiyor. Orada gene maceracılar ellerinde bombalar aleste bekliyorlar. Türkeş'in uzattığı bombaları elma şekerine uzanan bir çocuğun saflığıyla alıp rastgele savuruyorlar. Maceracılarda düşmanı yenmeye niyeti ve gücü olanların ciddiyetinden zerre kadar eser yok. Ne bir hazırlık, ne bir güç toplama çabası, ne de bir taktik...

Burada CHP'nin sorumluluğu üzerinde durulmalıdır. CHP 1 Mayıs katliamının tertipçilerinin gizlenmesi noktasında anlaşmaya katılmıştır. Türkeşler şimdi 1 Mayıs'ın örtbas edilmesinden aldıkları cesaretle yeni 1 Mayıslar düzenliyorlar. Artık hergün yaşanan 1 Mayıs olaylarında CHP'nin sorumluluğu açıkça ortadadır.

Devrimcilerin taktiği ne olmalıdır? Türkeşlerin taktiği bize devrimci taktiğin ne olması gerektiğini gösteriyor. Halka daha azgın saldırılar peşinde koşan ve bütün yaptıklarıyla bağımsızlık için direnecek güçleri parçalamaya çalışan Türkeş'in taktiği boşa çıkarılmalıdır. Günün devrimci görevi, Türkeşlere ve Türkeşlerin yarattığı terör ortamından yararlanarak güç toplamaya çalışan Rus beşinci koluna karşı en geniş halk kitlelerini birleştirmektir. Bütün gücümüzle bir avuç faşisti ve revizyonisti azami ölçüde tecrit etmeli, en geniş çoğunlukla birleşmeli, ara güçleri kazanmalı, maceracılığa karşı etkili bir mücadele yürütmeliyiz. Bu siyasetimizin başarısı için her türlü olanağa sahibiz. Çünkü Türkeşler bir avuç emperyalist uşağının ve toprak ağasının menfaatlerini temsil ediyorlar. Biz ise işçilerin, köylülerin, 40 milyon Türkiye halkının kurtuluşu için mücadele ediyoruz.

Türkeşler bugün halkın güçlerinin dağınık ve örgütsüz olmasından yararlanıyorlar. Ancak onların dünya çapında gerileyen bir emperyalistin uşakları olduğu unutulmamalıdır. Bu nedenle Türkiye'de bir gelecekleri yoktur. Durum bir avuç faşist için değil, halkın mücadelesi için elverişli yönde gelişiyor. Türkeşlerin ülkeyi yeni maceralara sürüklemelerini önlemek için halkı seferber etmeli, MC'nin Rusya'ya kapıları açma siyasetini boşa çıkarmalı ve iki süper devlete karşı en geniş yığınları birleştirmeliyiz.

HALKIN SESİ

H. Yolu devrimcilere pavyon kabadayılarını saldırtıyor

10 Ağustos Çarşamba günü iki devrimci arkadaşımız 15 kadar H. Yolu taraftarının saldırısına uğradı. HALKIN SESİ'nin 121. sayısında çıkan "Türkiye'de Siyasi Akımlar" yazısını bahane eden saldırganlar, "sizi Site yurdunda barındırmayacağız" diyerek toplu halde saldırıya geçtiler. Arkadaşlarımızı tekme ve yumruklarla çeşitli yerlerinden yaraladılar. Saldırıda başı çekenler Turan Karasu, Mehmet Akbal ve Şükrü adında birisidir.

Gittikçe çöken, çöktükçe saldırganlaşan tekke şeflerinin gözü kararmış. Onlar iflastan kurtulmanın yolunu devrimcilere karşı planlı saldırılar düzenlemek, zorbalık uygulamak olarak görüyorlar.

Bize kimler saldırıyor?

Faşistler ve revizyonistler. Üçlü Oportünist Blokun şefleri bilinçli ve planlı saldırılarında lumpenlere, serserilere, pavyon kabadayılarına dayanıyorlar. Çarşamba günü saldırıda başı çeken Turan Karasu daha önce bir pavyonda çıkardığı olayla göze batmıştı. Tekke şefleri devrimcilere saldırabilmek için Turan Karasu gibilerine dayanmak zorundadır. Çünkü ancak bu tür adamlar Üçlü Oportünist Bloku en iyi şekilde temsil ediyor.

Site Yurdundan Devrimciler

H. Yolu'nun devrimcilere saldırttığı Turan Karasu

Toprak ağalarının ve emperyalist uşaklarının partisi MHP

"Sömürüye karşıyız!"
"Toprak ağalığına son vereceğiz!"
"Katil sermaye!"
"Kavgamız vurguncu düzenedir!"

Altında MHP imzası bulunan bu sloganları okullarda, iş yerlerinde, devlet dairelerinde ve yollarda sık sık görüyoruz. Geçtiğimiz hafta MHP Genel Başkan Yardımcısı ve Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak'la ilgili olarak basında yer alan haberler, bu sloganların Türkeşçilerin dilinde nasıl bir yalan dolandan ibaret olduğunu bir daha ortaya koydu. Gün Sazak, Eskişehirli zalim toprak ağası "Sazak"lardan olup, aynı zamanda birçok büyük şirketin ortağıydı. Gün Sazak'ın serveti milyonlarla ölçülüyordu. Sazak, Yankı dergisine şunları söylüyordu: "Bugüne kadar serbest hayatta ciddi işler yapmış bir insanım. Kurduğum firmalar memlekete hizmet yapmıştır. Memlekete eser vermiş firmalardır. Beni itham ettikleri zenginliğimdir. Zenginliğimden de ağalığımdan da gocunmam, iftihar ederim. Çünkü biz ağalığı Türk töresindeki ağalık kabul ederiz. Ezmek, sömürmek olarak değil, hizmet etmek, fakir-fukaraya yardım etmek olarak kabul ederiz. Onun için bana isnat ettikleri, zenginlik ve ağalık suçlaması da benim için bir iltifattır." (Yankı, sayı 334)

Dergimiz memlekete "Hizmet aşkıyla" yanıp tutuşan böyle parababalarını çok iyi tanımakla beraber Gün Sazak'ın durumunu özel olarak araştırmaya karar verdi. Muhabirlerimizin "Sazak"lar hakkında Eskişehir yöresinde elde ettikleri bilgiler şöyle:

"EZMEYEN, SÖMÜRMEYEN, İYİ KALPLİ AĞALARA" BAKINIZ!

Gün Sazak, Eskişehir dolaylarında gaddarlığıyla tanınan "Sazak" ailesinin fertlerinden biri. Eskişehir'in Gürleyik köyü civarında Birinci Dünya Savaşından önce iki derebeyi var. Bunlardan biri "Sazak" ailesi. Gün Sazak'ın babası Emin Sazak bu aileden. Emin Sazak o zaman mültezim. Yani elinde kırbaç, yoksul halktan vergi topluyor. Bu kırbaç, zalim Osmanlı Sultanlığının köylü üzerindeki 600 yıllık zorbalığının aracı. Eskişehir dolaylarında o zamanlar Ermenilerin de çiftlikleri bulunuyor. "Sazak"ların zulmü ne Türk, ne Ermeni tanımıyor. Ama her yerde olduğu gibi burada da Ermenilerin sırtında daha derin yaralar açıyor, Osmanlının kırbacı.

Birinci Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında Ermeniler Türkiye'den kaçmaya başlayınca, Emin Sazak da bu civardaki Ermenilerin elinden tapularını, altınlarını, mal ve mülklerini zorla alıp, onları silahla kovalıyor. Hatta bir kısmını öldürüyor. Böylece topraklarını genişletiyor.

İŞTE SAZAK'LARIN MEMLEKETE "HİZMETLERİ"

Sazak'ların "vatanperverliği", sadece Ermeni milliyetinden mazlum halkı bu topraklardan sürmekle kalmıyor. Emin Sazak Kurtuluş Savaşı sırasında da servetine servet katıyor, topraklarını genişletiyor. O günlerde halk, emperyalist boyunduruğu kırmak ve yurdu bağımsızlığa kavuşturmak davasında, Emin Sazak gibi toprak ağaları ise keselerini şişirmek sevdasında. Emin Sazak askere gitmiyor. Köylüleri kamçıyla topraklarında angarya çalıştırıyor. Bunların hemen tamamı kadın veya ihtiyar. Çünkü köyün erkekleri cephede, emperyalistlere karşı savaşta.

GÜN SAZAK

Toprak ağası, vurguncu tüccar, kaçakçı, emperyalist işbirlikçisi Gün Sazak

Emin Sazak topraklarını büyütüyor. Tamamı 70 bin dönümü buluyor. Ayrıca bir de Eskişehir mil letvekili oluyor. Savaşta döğüşen köylü, ölen ve yaralanan yine köylü. Ama memleketin idaresi yine Sazak'ların elinde. Topraklar yine Sazak'larda toplanıyor. Hem de öyle bir toprak ki, ucu bucağı yok. Polatlı hududuna kadar uzanıyor. Emin Bey'in arazisinin içinde dört tane tren istasyonu var. Beylikahır, Yalınlı, Yunus Emre ve Sazak istasyonları. Ayrıca Sazak, Beylikahır, Narlı, Saray, Üç başlı, Ahırözü, Ahırköy, Yaylaköy, Karaçam, Yunus Emre, Kızılcaören gibi 15 köy, bu toprakların içinde yer alıyor. Üzerinden Porsuk çayının aktığı bu verimli topraklarda Emin Sazak 7 tane çiftlik kuruyor. Her çiftlikte bir saray var. Sazak köyünde ise, iki üç tane konağı bulunuyor. Ayrıca Samsun'da da mülkü ve arazileri var.

SAZAKLAR DEMOKRAT PARTİDE

Jandarması, valisi, hükümet erkanı hepsi Sazak'ların elinde. Sazak'lar üç kardeş: Emin, Veli ve Habib ağalar. Emin Sazak daha çok Ankara'da bulunup, hükümetle ilgili işleri yürütüyor. Diğerleri ise köyde. Habib ağa, yaptığı zulümle köylülerin nefretini topluyor.

O yıllar Porsuk sık sık taşar ve tarım yapmak çok zor olurdu. Sazaklar bütün köylüleri toplayıp, topraklarına bağlama adı verilen kanallar yaptırdılar. Valiyi, jandarma komutanını ve emniyet müdürünü sürekli hizmetlerinde bulundurabilmek için onlara hediyeler yağdırdılar.

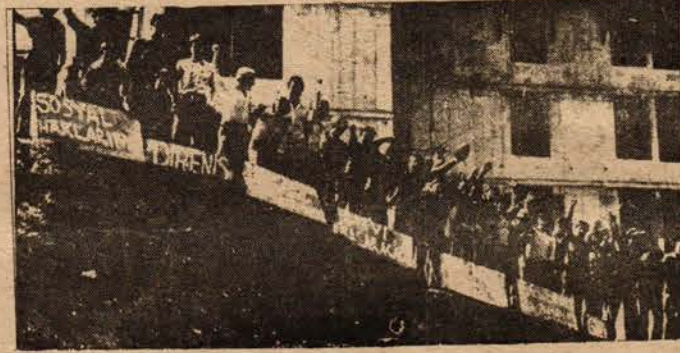
1940 yıllarında Meclis'te toprak reformunun sözü edildiğinde bu na en hararetli karşı çıkanlar Menderes ve Emin Sazak'tı. Emin Sazak toprak reformu yapılırsa "ağalık şerefim iki paralık olur" diyordu. Celal Bayar ve Refik Koraltan da bunlara katıldı. Böylece bunlar Demokrat Partinin temellerini attılar ve ilk kuruluş çalışmalarını başlattılar.

OSMANLININ KIRBACI GÜN SAZAK'IN ELİNDE

Emin Sazak ölünce topraklar kardeşler arasında bölünüyor. Topraklarının bir kısmını sattıktan son-

Gün Sazak'ın inşaatında direnişe geçen işçiler:

"MHP'Lİ PATRONLAR BİZİ ÖLÜME TERKETTİ".

MHP'li Patronlara Karşı Direnen İşçiler...

MHP'li Gün Sazak, "Benim ağalığım ezmeye ve sömürmeye dayanmıyor, amacımız fakir fukaraya yardım etmektir" derken, onun ve diğer MHP'li patronların Yüksel İnşaat Sitesi'nde sömürdükleri işçiler direnişe geçti. Ankara'da Yüksel İnşaat Sitesi'nin blok apartmanlar inşaatında çalışan 90 işçi, MHP'li patronlar tarafından iş yerine getirilen MİSK sendikasından ayrılmayı, çalışma şartlarının düzeltilmesini ve ücretlerinin artırılmasını istiyorlardı.

Dergimizin muhabirleri işçilerle konuşmak üzere inşaata gittiler. İşçiler MHP'lilerin dillerindeki "fakir fukaraya yardım" sözlerinin nasıl bir palavra olduğunu anlattılar. İşçilerin çoğu eşyalarını toplamışlar ve faşist baskı yüzünden inşaattan ayrılmışlardı. Burada sadece 15-20 işçi kalmıştı. Bunlar da gitmeye hazırlanıyorlardı. İşçiler muhabirlerimize şunları anlattılar:

"Bu direnişin en önemli sebebi bütün arkadaşların MİSK'e karşı çıkarak başka bir sendikaya geçmek istemeleriydi. Direnişten önce patronun bizi gizlice kaydettirdiği MİSK'i işyerinden çıkarmak için çok çalıştık. Fakat olmadı. Bunun üzerine direnişe geçtik. Biz, ayrıca sosyal haklarımızı istiyorduk. Emeğimizin karşılığını almak ve can güvenliğimizin sağlanmasını istiyorduk. Bunları vermemeleri de direnişimizin sebeplerindendir. Biz yevmiyelerimize 20 lira zam istedik, ama onlar 'Toplu sözleşme imzalandı bir kere, artık size zam yapamayız' dediler. Biz isteğimizde direndik. 'Cumartesi, Pazar günleri çalışmayız, çalışırsak yevmiyelerimizi arttırın' dedik. Onu da kabul etmediler. İnşaatta hiç bir şekilde can güvenliği yok. İnşaatın bekçisi Üzeyir Dugar adlı bir arkadaşımız öldü. Patronlar tazminat ödememek için yalancı şahitler buldular. Bir arkadaşımızın başına inşaatta pano düştü. Başka bir arkadaşımızın başına taş düştü. İkisinin de durumları ağır. Vezir Irmak adlı bir arkadaşımız inşaattan düşerek yaralandı.

"Haklarımızı koruyacağını söyleyen MİSK'e bağlı Türk Yapı-İş Sendikası aidatlarımızı topladığı halde bizim hiç bir hakkımızı korumadı. Bu kadar zamandır sigortasız olarak çalıştırıldık. Vezir Irmak arkadaşımızın da sigortası olmadığı için yaralı olarak 20 gün inşaatta bekletildi. Biz bu durumlara karşı can güvenliğimiz için tedbir alınmasını istedik. İnşaatın her yerinde 'Dikkat edin, tehlike var, başınıza birşey düşebilir' gibi levhalar var, ama bunların hiç bir anlamı yok. Ne kadar istediysek de patronlar tedbir almadılar ve bize emniyet kemerlerini vermediler. Sigortalarımızı ödemediler. 8 kat yüksekliklte çalışıyoruz. Başımıza her an bir kaza gelebilir. Bir arkadaşımızın düştüğü yerden daha sonra bir başkasının düştüğü oluyordu. Buna rağmen hiç bir tedbir almadılar.

"Bir de diyorlar ki; 'Toplu sözleşme yaptık, artık birşey yapamayız'. Yani artık bizi ölüme terkettiklerini söylüyorlar. Buna daha fazla dayanamadık, direnişe geçtik. Bizim patronlardan biri Gün Sazak. Direnişe geçtiğimiz günden beri MHP'li komandolar inşaata gidip geliyorlar. İşçiler üzerinde baskı havası yaratıyorlar. Buna rağmen biz direnişi sürdürdük. Patronlar iki gün sonunda isteklerimizi kabul etmediler. MHP'li komandoların baskıları da fazlalaştı. Arkadaşların çoğu iş yerini terkettiler. Biz de gitmeye hazırlanıyoruz. Gerçi şimdi patron valvarıyor ama, isteklerimizi kabul etmedikleri için gidiyoruz."

İşçilerle konuşmamızı sürdürürken şantiye binasından 6-7 kişi bize doğru gelmeye başladı. Kendisinin mühendis olduğunu söyleyen bir tanesi bizim işçilerin yanından uzaklaşmamızı istedi. Bir yandan tehditler savururken, diğer yandan işçileri zorla yemeğe götürerek konuşmamızı engellemeye çalıştı.

...nin bir bakanı:

ra, Gün Sazak'ın elinde tahminen on bin dönümcük arazi kalıyor. Arazi kahyalar tarafından idare ediliyor. Gün Sazak'ın toprakları, Sazak köyü çevresinde üç büyük çiftlikten meydana geliyor. Burada genellikle uzak köylerden, Konya'dan Yunak' - tan, Siirt ve Bitlis gibi yerlerden getirilen köylüler feodal zulüm altında çalıştırılıyor.

Gün Sazak, toprağın bir kısmını mesela 100'er dönümlük parçalara bölüp bunları ailelere veriyor. "Bunu işle, karşılığında sana 10.000 lira vereceğim. Ürününü ben alacağım" diyor. Böylece oturduğu yerden köylülerin alınterini çalıp, ürünü ucuza kapatıyor. Ayrıca topraklarında MHP'lileri besleyip, bunlar vasıtasıyla köylülere baskı uyguluyor. Yine Gün Sazak'ın çiftlikleri, MHP'li komandoların silah talimi yaptıkları yerlerden biridir.

Köylüler Gün Sazak'ın ne kadar "iyi kalpli" olduğunu anlayamamışlar ve 1972 yılında topraklarını işgal etmişler! O zamandan beri de bu toprakları sürüyorlar. Birçok mücadelelerden sonra Gün Sazak köylülere bazı tavizler vermek zorunda kalmış. Şimdi bu tavizlerle onların mücadelesini yatıştırmaya çalışıyor. Fakat buna rağmen köylüler Gün Sazak'tan nefret ediyor. Seçimlerde Gün Sazak'a kendi köyünden dahi hiç oy çıkmamış.

TOPRAK AĞASI VE KAÇAKÇI GÜN SAZAK'IN VURUCU GÜCÜ : ÜLKÜ OCAKLARI

Eskişehir ve Mihalıççık' taki Ülkü Ocaklarını Gün Sazak besliyor. Ancak buralarda faşistlerin önemli bir gücü yok. Faşistler bazı köylü gençlere para, sınıf geçme gibi vaadlerde bulunarak onları Ülkü Ocaklarına kaydettirmeye çalışıyorlar. Mesela Ankara'da Tapu Kadastro'da okuyan Orhan Yılmaz adlı bir gence Gün Sazak Ülkü Ocaklarında çalışması şartıyla bir miktar para veriyor. Orhan Yılmaz okulu bitirdikten sonra, İstanbul'da Ülkü Ocaklarının bir şubesine başkanyardımcısı oluyor. Orhan Yılmaz Gün Sazak'tan para aldığını sağda solda bizzat kendisi söylemektedir.

Sazaklar 1960'tan sonra ticarete de el atıyorlar. Ankara'da Yüksel Oteli'ni işletiyorlar. Ayrıca Yüksel Müteahhitlik Firmasını kuruyorlar. Bu firma lisanslı beynelmilel müteahhit firması. Gün Sazak ve MHP'li ortakları Libya'da, Tunus'ta limanlar, yollar yaparak iyice zenginleşiyorlar. Bu arada kaçakçılığı da ihmal etmiyorlar. Dışardan gümrüksüz getirdikleri makinaları Türkiye'de gümrük fiyatını da ekleyerek satıyorlar. Gün Sazak bugün MHP'li kafadarlarıyla kurduğu üç büyük şirketin ortağı, yönetim kurulu üyesi ve müdürüdür. Bu firmalar beş devlet ihalesi için 1 milyar 200 milyon liralık taahhütte bulunmuştur. Gün Sazak'ın inşaat şirketlerinin bol miktarda patlayıcı madde bulundurma ruhsatları vardır. Bu patlayıcı maddelerin faşist komandolara verildiği haberi gazetelere kadar yansımıştır.

ZALİM TOPRAK AĞALARININ VE VURGUNCU TÜCCARLARIN PARTİSİ : MHP

İşte zenginliğiyle ve toprak ağalığıyla iftihar eden MHP'li Gün Sazak'ın kısa hayat hikayesi. Demek siz, sermayenin sömürüsüne ve vurgunculuğa, toprak ağalığına ve baskıya karşısınız? Adamın cebinde milyonlar, elinde "Katil Sermaye" pankartı! Bir yandan her türlü kaçakçılığa ve yolsuzluğa batmış, binalar yükseltmiş, yükünü vurmuş; diğer yandan da utanmadan duvarlara "Kavgamız vurguncu düzenedir" diye yazıyor.

Gün Sazakların MHP'si mi toprak reformu yapacak, köylüyü toprağa kavuşturacak? Toprak reformunun adını duyunca dudağı uçuklayanlar, buna karşı partiler kuranlar ağa olmakla öğünüp duranlar şimdi Toprak Reformu Müsteşarlığının tepesine oturmuşlar. Elli yıldır söylenen toprak reformu masalı şimdi bir de MHP'lilerin dilinde. Bir "reform"dur gidiyor. Hani toprak? Urfa'daki yoksul köylü bunu soruyor, Türkiye'deki topraksız köylüler bunun cevabını istiyor.

Bunların ağalığı başka ağalık - mış! Ezmek, sömürmek cinsinden değilmiş, "Türk töresindeki ağalık" gibiymiş! Bu ne cins bir ağalıktır ki, 4 istasyon ve 15 köyü topraklarında barındırıyor? Toprakların ne başı belli, ne sonu. Bunun yanısıra binlerce köylü ailesi bir karış toprağa muhtaç, bunların toprağında kul, köle. Ezmenin, sömürmenin lafı mı olur? Elinde kırbaç vur Allah vur. "Vergi" diye vur. "Dağdan odun indir" diye vur. Hakkını arayan köylüye vur. "Ermenidir, nasıl olsa sesini çıkaramaz" diye vur.

Bir Osmanlı tarihi boyunca Anadolu toprağı bunların zulmüne şahit olmuş. Cumhuriyet gelmiş, valisiyle, jandarmasıyla, Sazakların hükümetleriyle bu baskı sürmüş gitmiş. Sazakların ne kadar "iyi kalpli" toprak ağaları olduğunu Mihalıççık'ın, Sazak'ın, Narlı'nın, Saray'ın, Ahırözü'nün yoksul köylülerine sormalı. Porsuk dile gelmeli de, bunların yani "Türk töresindeki toprak ağalığının" köylüler için nasıl zulüm demek olduğunu, yoksulluk ve sefalet demek olduğunu haykırmalı. MHP'nin bazı gençleri kandırmak için dilinden düşürmediği "Türk töreleri" safsatalarının da ne anlama geldiği böylece ortaya çıkıyor.

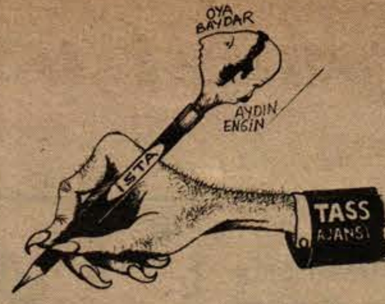
HER DÖNEMDE EMPERYALİZME UŞAKLIK

Demek siz emperyalizme karşısınız! Onu da Eskişehir'in yoksullarına sormalı. Sizi Kurtuluş Savaşı zenginleri sizi! Sizi, savaş kaçkınları. Halk vatanını kurtarmak için canını dişine takmış savaşırken bunların vurdukları az gelmiş. El koydukları topraklar dar gelmiş. Sazak gibi parababaları Kurtuluş Savaşından sonra da emperyalistlerle işbirliği ettiler. Emin Sazakların, Bayar ve Menderesle - rin kurdukları Demokrat Parti Amerikan emperyalizminin uşağıydı. İşte Gün Sazaklar ve MHP bu uşaklığı devam ettiriyorlar. Bugün Amerika ve Rusya'ya karşı çıkan devrimcilere azgınca saldırmalarının da sebebi budur. Bunların toprak ağalığına karşıymış gibi görünmeleri nasıl bir sahtekarlıksa, emperyalizme karşı olduklarını söylemeleri de böyle bir yalandan ibarettir.

Gün Sazak ve MHP, "fakir fukaraya yardım etmekten" dem vuruyor. Gün Sazak bu sözleri söylediği gün, tekel maddelerine zam getireceğini müjdelemiş! İşte MHP'nin vaadettiği "milli iktidarın" bir örneği daha. Öte yandan tütün ve çay üreticileri Tekel'e sattıkları ürünün parasını almak için aylardır bekleyedursunlar. Bunların yapacakları yardım yerin dibine batsın! Emekçi halkın bir sigarasıyla, bir de çayı kalmıştı zam yapılmadık. MC hükümeti gelir gelmez bunlara da el attı. Daha bir sürü zamların geleceğini bizzat kendileri söylüyorlar. Şimdi karaborsacılar, istifçiler yarın halka pahalı satmak üzere tekel maddelerini depolayıp duruyorlar. Herhalde Gün Sazak'ın adamları da boş durmuyordur.

Böylece MHP'nin Gümrük ve Tekel Bakanlığıyla, Ticaret Bakanlığını ısrarla istemesinin sebebi de aydınlanmaktadır. Gün Sazak Gümrük ve Tekel Bakanı olmakla bütün gizli kaçakçılık örgütlerinin tepesine oturdu. Mafia'nın Türkiye'de kaçakçılık yapan şubesinin başında bazı parlamenterlerin bulunduğunu herkes biliyor. Bu işe en çok talip olan ise MHP'dir. MHP, senatörü Kudret Bayhan bundan birkaç yıl önce Fransa'ya baz morfin kaçırırken yakalandığında bu gerçekler bir kere daha su yüzüne çıkmıştı. İşte ekonominin bir dalı haline gelen kaçakçılık faaliyetinin başını da şimdi MHP tutmuş bulunuyor.

Bir revizyonist paravan şirket: İSTA

İSTA nedir? Politika gazetesine bakılırsa bir haber ajansıdır İSTA. DİSK içindeki revizyonistler tarafından çıkarılan Politika, haberlerinin başına sık sık bu ismi yazmaktadır. Gerçekte böyle bir ajans var mıdır? Sahipleri kaç kişidir ve kimlerdir? Kaç kişi çalıştırmaktadır? Çalışanlara ne kadar ücret ödemektedir? İstanbul'dan başka nerelerde bürosu vardır? Muhabir kadrosu kaç kişidir? Teleksi var mıdır? Kaç lira bina kirası ödüyor? Toplam aylık masrafı ne kadardır? Politika dışında hangi gazetelere haber satmaktadır?

Gerçek bir haber ajansı için bütün bu soruların bir cevabı vardır. İSTA'ya gelince... Revizyonistler bu soruları duymak bile istemezler. Böyle sorular sorandan mutlaka "maocu mu" diye şüphe ederler. Çünkü hepsi kendi aralarında şu gerçeği bilmektedirler: İSTA için bu soruların cevabı yoktur. İSTA, iki kişilik bir vurgun şebekesinin faaliyetini örten bir tabeladır. İSTA demek, Oya Baydar ve Aydın Engin demektir. Yanlarında sadece birkaç Gazetecilik Okulu öğrencisi çalıştırmaktadırlar. Yok pahasına her işlerini yaptırdıkları bu gençlere "stajyer" denmektedir. Stajyerlik Cağaloğlu'nda geçerli bir sömürü biçimidir. İSTA'nın muhabiri yoktur, teleksi yoktur, PTT bağlantısı yoktur, bürosu yoktur. Politika dışında haber sattığı tek bir gazete bile bulunmamaktadır. Politika gazetesinin bir katına yerleşmiştir, böylece bina kirasından da kurtulmuştur.

Pekala, İSTA haberlerini nereden buluyor? Basit. Politika gazetesinin abone olduğu Anadolu Ajansı (AA), Türk Haberler Ajansı (THA) ve ANKA gibi ajansların telekslerinden gelen haberleri allayıp pullayarak başına kendi ismini yazıyor. Sosyal-emperyalistlerin TASS ajansını ve sahte TKP'nin yayınlarını da unutmamak gerekir.

Sahte TKP'nin "Atılım" gazetesi diyor ki, "Atılım Pravda'nın izinden yürüyor". Pravda bilindiği gibi Brejnev'in gazetesidir. Politika kimin izinden yürüyor? Hem Pravda'nın hem de "Atılım"ın. Sahte TKP'nin borazanı öter ötmez, Politika da derhal aynı nağmeleri döktürmeye başlıyor. Her yazısı, her satırı böyle yazılıyor. İşte İSTA'nın marifeti Pravda ve "Atılım"la Politika'nın akordunu yapmaktan ibarettir. Yani bir bakıma Lockheed uçak komisyoncusu Nezih Dural'ın yaptığı cinsten bir komisyon işi.

Komisyon işleri Türkiye'de az para getirmiyor. Oya Baydar ve Aydın Engin ayda bu iş için tam 100 bin lira alıyorlar. Bu para bilinen kısmı. Karanlık işlerde gerçek miktar ise her zaman karanlıkta kalır. Bu yüzden söz konusu 100 bin lira sadece bir örtüdür. Siz ayda 100 bin lira kazanan emekçi biliyor musunuz? Fakat Oya Baydar ve Aydın Engin'in sefih yaşantısı için bu para belki az bile gelmektedir. Çünkü bu kaşarlanmış revizyonistlerin hayatı, büyük burjuvaların ve toprak ağaları - nın yaşantısından zerre kadar farklı değildir. Bunların kendilerine taktıkları ad ise, "işçi sınıfı sosyalistleri". "İşçi sınıfı soyguncuları" diyecek değiller ya. DİSK içine çöreklenmiş Rus beşinci kolları Mehmet Ertürkler, Aydın Meriçler, Politika çiftliğinde kendi kafadarlarına mil yonlar dağıtıyorlar. İşçi sınıfının sendika aidatlarını, yani alın terini ve göz nurunu Yeni Çarların reklamı için kullanıyorlar. Hepsinin kursağında işçilerden kesilen paralar dolu.

İşte İSTA budur: Revizyonist bir paravan şirket. Yani Yahya Demirel'in sunta ticareti gibi bir iş. Yahya Demirel sahte sunta satıyor. Oya Baydar ve Aydın Engin ise sahte "sosyalizm" ticaretinden milyonlar vuruyor.

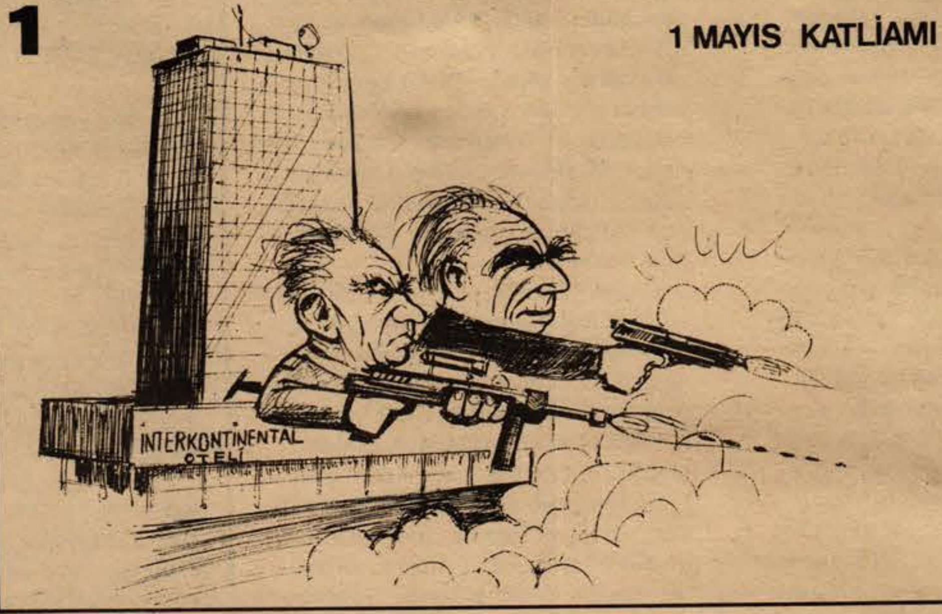
Bir de soruyorlar: "Bu haberleri Halkın Sesi'ne kim ulaştırıyor?" 119. sayımızda Politika için yazdıklarımız revizyonistleri telaşlandırmış. Aralarında "ajan" aramaya başlamışlar. Ajanlık ruhlarına işlemiş. Biz onlara nereden haber aldığımızı da söyleyelim: Burjuvazinin olduğu her yerde proletarya da vardır. Revizyonizmin olduğu her yerde Mao Zedung Düşüncesi de vardır. Politika gazetesinde de revizyonistlerin sömürdüğü ve ezdiği emekçiler çalışmaktadır. Yaptıklarının hiç birini saklayamayacaklardır. Proletaryanın elleri halk düşmanlarının, devrim düşmanlarının, Rus uşaklarının yakasını bırakmayacaktır.

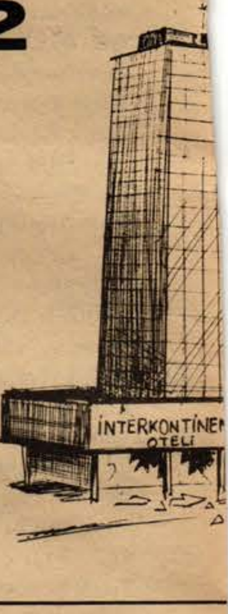
BOMBALAR TÜRK

Türkiye'de son bir hafta içinde meydana gelen olaylar kısaca şöyledir:

Son günlerde birçok yurttaş öldürülmüş ya da yaralanmıştır. Cinayetler birbirini izlemiştir. Bazı kuruluşlara bombalar atılmıştır. Halkın topluca bulunduğu meydanlarda, sokaklarda, kahvelerde bombalar patlamış , birçok yurttaş yaralanmıştır. Ayrıca evlere, dükkanlara, büfe, eczane, kasap gibi yerlere patlayıcı maddeler atılmıştır. Bu arada Sabancı Holding'in İstanbul'daki bir binasına ve Ankara'da Odalar Birliği'ne bombalar atılmıştır. İstanbul'da Taksim meydanından geçen bir arabadan halkın üzerine makinalı tüfeklerle ateş açılmış, bundan bir gün sonra yine Taksimde bulunan İnterkontinental oteli kurşun yağmuruna tutulmuştur.

Bütün bu olaylardan sonra görülen durum şudur: İnterkontinental otelinin kurşunlanması olayı dışında hiç kimse çıkıp da bu eylemleri açıkça savunmamıştır. Gazetelerin bildirdiğine göre, "Halkın Devrimci Öncüleri (Acilciler)" ve "Marksist Leninist Silahlı Propaganda Örgütü" denen grupların sözcüleri gazetelere telefon ederek İnterkontinental otelini kendilerinin kurşunladığını belirtmişlerdir. Bu olaylara Günaydın, Tercüman ve Hürriyet gibi gazeteler sayfalarında çarşaf çarşaf yer verdiler ve bunları devrimcilere yıkmak için ellerinden gelen gayreti gösterdiler. Türkeş her eylemden sonra "barış" ve "can güvenliği" nutukları çekti. MHP'liler "devletin tehlikede olduğu" yaygaralarına hız verdiler.

EYLEMLERİ POLİSİN Mİ MACERACILARIN MI YAPTIĞI BELLİ DEĞİL

Bireyci terör eylemlerinin Türkeş'in siyasetine hizmet etmesi bir yana, bu olayların tek tek incelenmesi, yapılış şekilleri, yöneldikleri hedefler de , bunların bizzat polisin tertibi olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Mesela Türkeşlerin, Demirellerin her zor anında hızır gibi ortaya çıkan "Bombacı Leyla'nın eylemlerini" ele alalım. Gazetelerin yazdığına göre; 1. MC hükümeti zamanındaki "eli tomsonlu Zeyno" şimdi "bombacı Leyla" olarak faaliyetlerine devam etmektedir. Hürriyet gazetesi "bombacı Leyla'nın" yaptığı söylenen bir eylemi şöyle anlatmaktadır: ".Bombacı Leyla'nın yönettiği hücre, iddiaya göre önceki gece Eminönü Halkevi çevresinde toplanarak Renault, Anadol ve Mercedes marka otomobillere bindi. İkisinin 54 (Sakarya), birinin 34 ile başlayan plakalara sahip olduğu saptanan otomobilleri Kültür Sarayının yanındaki Mete Caddesine park eden militanlar polisin araştırmasından edindiği bilgiye göre soğukkanlılıkla inerek Taksim Gezisinin içine girdi. Burada mevzilenen militanlar kamufle ettikleri makinalı tüfeklerle tam iki dakika İnterkontinental Otelini kurşun yağmuruna tuttu ... Silahlı eylemi en ince detayıyla planlayarak kaçan üniversite öğrencisi Bombacı Leyla'nın süratle hücresine çekildiği ve başka eylemler için plan hazırlamakta olduğunun sanıldığı da belirtildi. Blucin pantolon ve safari gömlekle dolaşan, yirmi yaşlarında olduğu sanılan genç kızın ... (9 Ağustos 1977)

Bu ne biçim iştir ki, polis, eylemi başladığı andan bitimine kadar en ince ayrıntısına kadar biliyor. Polis, eylemcilerin nereden ve ne zaman yola çıktığını, arabalarının markasını ve plakasını, Bombacı Leyla'nın kılık kıyafetini, herşeyi bilmektedir. Hatta polis Leyla'nın hücresine çekilip yeni eylemler için planlar hazırladığından dahi haberdar! Şimdi, acaba bu eylemi kim tertiplemiştir? Bu tip haberler ya gerçeği aynen yansıtmaktadır veya polisin kamuoyunu yanıltmak amacıyla bazı gerçekleri gizleme çabasının bir ürünüdür. Her iki durumda da polisin bu işin içinde olduğu açıktır.

Eylemcilerin gazetelere telefon ederek İnterkontinental otelini 1 Mayıs katliamının intikamını almak için kurşunladıklarını söyledikleri bildiriliyor. Oysa "1 Mayısın intikamı" denen bu olayla 1 Mayıs arasında hiç bir fark yoktur. Tıpkı 1 Mayıs'ta olduğu gibi önce Taksim meydanından geçen bir araba halkın üzerine ateş etmiştir. Sonra da silahlı militanlar oteli taramışlardır. Bu arada meydanda panik yaratılmış, halk canını kurtarmak için yerlere yatmıştır. Gerek 1 Mayıs'ta, gerekse " 1 Mayıs'ın intikamı" denen bu olayda halk üzerinde terör estirilmiştir. 1 Mayısla bu olay arasında sadece şu fark vardır. 1 Mayıs'ta İnterkontinental'den Taksim alanına ateş edenler, bu sefer Taksim Alanında mevzilenerek otele ateş etmişlerdir.

Bu olay olduğu sıralarda, yüksek rütbeli subayların katıldığı Hilton otelindeki baloda başka bir ilginç olay cereyan ediyordu. Yine Hürriyet gazetesi polis yetkililerine dayanarak bu olayı şöyle anlatıyor: "İnterkontinental Oteli'nin yaylım ateşine tutulmasından kısa süre sonra Hilton Oteli havuzunda düzenlenen ve yüksek rütbeli komutanlarla, Vali ve Emniyet Müdürünün de katıldığı baloya bahçeden sızmak isteyen şüpheli bir şahıs yakalandı. Kaçmayı başaran şehir gerillalarının kullandığı otomobil plaka ve markalarının yazılı olduğu gazete ile ele geçirilen gencin kimliği açıklanmadı. Siyasi polis tarafından gözaltına alınan şahsın üzerinde Angola'daki MPLA örgütüne ait şifreli ve ingilizce yazılı kitap bulundu. Bazı bankaların giriş çıkışlarının not edildiği bir de sözlükle sızmak isteyen şahsın yakalanması üzerine ... (8 Ağustos 1977)

Bu olayda da daha önce birçok kere şahit olduğumuz bir sahneyle karşı karşıyayız. "Şüpheli şahıs", "solcu" olduğunu, "bir gizli örgütle" ilişkisi olduğunu belirten nesi varsa cebine koymuştur. Düşünebiliyor musunuz, "eylemci", generallerin, amirallerin, Emniyet Müdürünün, Valinin katıldığı bir toplantıya, banka planlarıyla, şifreli kitaplarla ve az önce oteli kurşunlayan arabaların plaka numaralarıyla sızmaya çalışmaktadır! Yani "eylemci", polis kimliği dışında herşeyini yanına almıştır. Bu adam cebine doldurduğu birtakım gizli belgelerle komutanlar toplantısına sızıp da ne yapacaktır? İşte TÜSDEK'in eylemlerini planlayanların acemi bir tertibi daha! Tertip acemice hazırlanmıştır ama, yine de Yüksek Askeri Şura toplantılarının yapıldığı ve komutan tayinlerinin şiddetli çatışmalara yol açtığı günlerde meydana gelmesinin bir anlamı vardır. Türkeşçi tertipçiler bu olayla özellikle, "anarşi ta komutanların burnunun dibine kadar sokuldu" havasını yaratmak ve Askeri Şura kararlarını etkilemek istemişlerdir.

İnterkontinental Otelinin kurşunlanmasının bir marifet olduğunu düşünenler varsa, arabalarının plaka numarasının Hilton'daki tertipçinin cebinden çıkması üzerinde düşünmelidirler. Hilton'da böyle bir şahıs yakalanmış veya yakalanmamış, üzerinden araba plakaları çıkmış veya çıkmamış, hiç önemli değildir. Önemli olan polisin, komutanların toplantısındaki tertiple, otel kurşunlama eylemi arasında nasıl bağ kurmaya çalıştığıdır. Bu tertipçinin cebinden niçin özellikle "Bombacı Leyla"ların ismi ve eylem planları çıkıyor. Çünkü otel kurşunlamayla, bu tertipçinin yaptığı aynı türden eylemlerdir.

Bireyci terör eylemlerinin polisin kontrolünde yapıldığı o kadar açıktır ki, daha eylemler yapılmadan önce polis bunlar hakkında gazetelere ilan verebiliyor. Tıpkı TÜSDEK'in, eylemlerini önceden açıklaması gibi. Polisin Hürriyet gazetesinde yer alan açıklamasında şunlar belirtiliyor: "MC hükümetinin güvenoyu almasından sonra ardarda yapılan bombalamalar ve eylemlerin kamuoyunda gereken ilgiyi görmemesi üzerine yasadışı örgütlerin doğrudan doğruya devletin gücünü sıfıra indirecek planlar hazırladıkları üst düzeydeki istihbarat örgütleri tarafından saptandı. İstihbarat örgütleri özellikle üst düzeydeki emniyet yetkililerinin hedef olarak seçi diğini belirledi. Marksist-Leninist Silahlı Propa ganda Örgütü'nün İstanbul'daki bir hücresi taraf dan gerçekleştirileceği bildirilen bir eylemin yak bir tarih içinde tatbik edileceği de aynı raporda il sürüldü. Son derece vurucu güce ve gözüpek milit lara sahip olan bombacı Leyla'nın hücresinin bu e lemle görevlendirildiği de iddia edildi. Bombacı Le la'nın üst düzeydeki emniyet yetkililerinden bir kaçırması sırasında başarısızlığa uğraması halir devletin üst düzeydeki temsilcilerinden birisini ka çırmayı hedefleyeceği ve bu eylem sırasında acın sızca silah kullanacakları da ileri sürüldü. . . . (10 Ağustos 1977)

Bu nasıl "Marksist-Leninist" bir örgüttür eylem programını bizzat polis açıklamaktadır. gün evvel hücresine çekildiği belirtilen Leyla'nın yeni eylem planları ertesi gün gazetelerde yayınl maktadır. Kimse, böyle haberlerin palavra olduğ nu söyleyerek, bu tür eylemlerin polisin kontrol de olmadığını savunmaya kalkmamalıdır. Çünkü te rübeler polisin, bazı terör eylemlerinden önce y tığı açıklamalarla, bunların çoğundan haberdar ol duğunu göstermiştir. İşte 1 Mayıs tertibi. Faşist 1 Mayıstaki kanlı tertipleri için kamuoyu hazırlan ya çok önceden başlamışlardı.

Bu açıklamada dikkati çeken diğer bir nokta, şistlerin şimdiye kadar yapılanların dozunu daha arttırmak niyetinde olduklarıdır. Yani Türkeş şistleri şunu demek istiyorlar: "Faşist terör poli kasını hakim kılmak için bugüne kadar yapılanlar terli değildir. Bu amaca ulaşmak için anarşinin leti yıkma noktasına getirdiği havasını yaratacak recede büyük eylemlere girişilmelidir. Anarşi te didi devletin en üst düzeydeki temsilcilerinin bur na sokulmalıdır."

Sadece yukarda ele aldığımız olaylar dahi ma ceracıların eylemleriyle, polis tertiplerinin nasıl birine karıştığını açıkça göstermektedir. Halkın b lardan hangisinin doğrudan polis tertibi olduğunu renebilmesi için, maceracıların altı ayda bir yay ladıkları eylem listelerini okuması gerekmektedir Bu durum maceracıların izledikleri kitlelerden k puk, yanlış eylem çizgilerinin bir ürünüdür. Bu ey lemleri yapanlardan bazıların devrimci niyetlere s hip olmasının hiç bir önemi yoktur. Önemli olan eylemlerin Türkeş'in uzun ve kısa vadeli amaçları na hizmet ettiği gerçeğidir. Polisin bu derece kon rol ettiği ve programını gazetelerde ilan ettiği b eylem çizgisinin devrimcilikle ilgisi yoktur. Mac racı akımlar içinde yer alan ve bu eylemlere katıl lar artık halka verdikleri zararları görmeli ve hatalı yolu terketmelidirler.

TÜRKEŞ'İN HERGÜN GAZETESİ MACERACILARI GÖKLERE ÇIKARTIYOR

Bireyci terör eylemlerini bugün en çok faşistl övmektedir. Bakın, devrimcilerin can düşmanı fa şist Hergün gazetesi "bombacı Leyla" için nel yazıyor: "Polis eli tomsonlu güzel kızın tarifini ya parken son derece cesur ve atılgan olduğunu, erk arkadaşlarının çoğuna taş çıkartacak güçte olduğun bildirmiştir. Genç kız hakkında soruşturma yap güvenlik görevlileri, 'bombacı Leyla'nın, diğer

...ŞİN HİZMETİNDE

1 MAYIS KATLİAMININ «İNTİKAMI»

(8 Ağustos 1977)

dıyla 'eli tomsonlu Zeyno'nun tek iyi tarafını yufka yürekli olmasına bağlamış, 'kimseyi öldürmek istemiyor, elini kana bulamak istemiyor, işini tehditle görüyor' şeklinde konuşmuştur." (11 Ağustos 1977)

Maceracı akımlar içinde yer alanlar bu satırları ibretle okumalıdırlar. Türkeş'in propagandasının amacı, bazı gençleri maceralara sürüklemek ve kendi emelleri için kullanmaktır. Bu eylemlere katılanlar için, faşistlerin düzdüğü övgülerden daha uyarıcı bir şey olamaz.

Bu tip övgülere hemen hemen bütün büyük burjuva basınında rastlamak mümkündür. Gazeteler her gün renkli resimler ve büyük başlıklarla bu eylemlerin ve maceracıların reklamını yapıyorlar. Ama aynı gazeteler genel grevden sözettiği için Halil Tunç'a etmedikleri küfür ve tehdidi bırakmıyorlar. Çünkü faşistlerin korktuğu maceracıların attığı bombaların gürültüsü değil kitlelerin mücadelesidir.

FAŞİZMİN VE REVİZYONİZMİN ALETİ: MACERACILIK

Türkeş faşistlerinin siyasetinin bir parçasıda bu tür eylemleri "maocu" dedikleri devrimcilerin üstüne yıkmaya çalışmaktır. Bu konuda faşistlerin korosuna revizyonistler de katılıyor. "Kurtuluş", "Acilciler" ve "Emeğin Birliği" denen grupların bu eylemlerle ilişkileri olduğunu yazan Günaydın, Tercüman ve Politika gibi gazeteler bunları "maocu" olarak tanıtmayı da ihmal etmiyorlar.

Bu grupların Mao Zedung Düşüncesiyle ne ilgileri vardır? Bunlar sabah akşam Mao Zedung'a ve proleter devrimcilere küfrediyor ve saldırıyorlar. Bu gruplardan "Emeğin Birliği", proletarya hareketine beslediği düşmanlığı şöyle açıklıyor: "Maoculuk küçük burjuva sınıf kökeninden kaynaklanmış, sos - yal-şovenizme dönüşerek emperyalizmin, burjuvazinin yanında yer alarak işçi sınıfı hareketinin dışına atılmış bir karşı-devrim gücü haline gelmiştir... Maocu sosyal-şoven ideolojinin bu karakteri,bu ideoloji yok oluncaya kadar devam edecektir... DİSK yöneticileri 'maocu bozkurtlar', 'maocu komando - lar', 'maocu faşistler' gibi laflar etmelerine rağmen bu sosyal-şovenlerin gerçek yüzünü görememişlerdir. ... DİSK'in oportünist yöneticileri maoculukla aynı kefeye konmamalıdır." (Emeğin Birliği, sayı: 8)

Bunlara bu satırları yazdıran Kruşçev-Brejnevlerin ideolojisidir. Bu fikirlerin İ. Bilen revizyonistlerin dergilerinde yazılanlardan hiç bir farkı yoktur. Hatta bunlar İ. Bilen revizyonistlerini proleter devrimcilerle iyi mücadele etmedikleri gerekçesiyle eleştiriyorlar. Bütün bu akımlar proletarya hareketine düşmanlık konusunda sahte "TKP"yle yarış halindedirler. Bunlar yukardaki sözleriyle DİSK içindeki revizyonistlere yakınlıklarını açıkça ifade ediyorlar.

"Kurtuluş", "Acilciler" ve "Emeğin Birliği" gibi gruplar maceracılığın revizyonizmden kaynaklandığının ve beslendiğinin en çarpıcı örnekleridir. Bu gruplar maceracı eylemleriyle kitle mücadelesine özellikle bugün gündemde olan genel grev mücadelesine en büyük kötülüğü yapıyorlar. Bunların bu tutumları ise, görünüşteki bütün keskinliklerine rağmen aslında aşırı sağcı ve pasifist akımlar olduklarını bir kere daha ortaya koymuştur.

Bu akımları bugün faşistlerin ve revizyonistlerin bastırmak için kullandıkları basit aletler haline getiren temel, Mahir Çayanların, Deniz Gezmiş'lerin, İbrahim Kaypakkapaların ideolojik ve siyasi çizgisidir. Oraya buraya bomba atmanın, banka soymanın teorisini beş sene önce bunlar yapmışlardı. Bakkal ve cezanelere saldırmanın bir fazilet olduğunu Türkiye'de ilk savunanlar tasfiyecilerdi. İşte bunların ideolojik ve siyasi çizgisi mahkum edilmeden ve revizyonizme karşı kararlı bir mücadeleye çılmadan devrime hizmet etmenin imkanı yoktur. Bir elinde eski maceracı şeflerin resimlerini taşırken, diğer elinde kızıl bayrak sallamaya çalışan Üçlü Blokun iflası, bu gerçeği gözler önüne sermiştir.

"DOĞRU EYLEM NEDİR?" KİTABINI İNCELEYELİM

Aydınlık yayınları arkadaşımız Doğu Perinçek'in bazı yazılarından derlenen "Doğru Eylem Nedir?" kitabını Haziran ayında yayınladı. Doğru eylem sorunu 1 Mayıs katliamından sonra özellikle tartışılan bir konu haline gelmiştir. Bugün de 1 Mayıs tertibini tezgahlayanların yeni provokasyonlar peşinde koştuklarını ve bazı maceracı grupları kendilerine alet ettiklerini görüyoruz. Bu şartlarda bütün devrimciler doğru eylem konusunda berrak görüşlere sahip olmalı, faşizmin ve revizyonizmin ekmeğine yağ süren maceracılığı mahkum etmelidirler. "Doğru Eylem Nedir?" kitabını bu açıdan okuyalım.

Bir eylemin doğru olmasıne demektir? Eğer bir eylem bizim güç toplamamıza ve düşmanın tecrit olmasına hizmet ediyorsa doğrudur. Güçlerimizin dağılmasına ve zayıflamasına yol açan eylemler yanlıştır. Başarılı eylemler yapabilmek için her şeyden önce halk kitlelerine güvenmeli, karşılıklı güçlerin doğru bir tahlilini yapmalıyız. Halkın desteğini kazanmayan eylemler yenilgiye mahkumdur. Kitleleri ancak mücadele içinde kendi öz tecrübeleriyle devrime adım adım hazırlayabiliriz. Maceracılar ise bireyci kahramanlık uğruna yaptıkları eylemlerle güçlerin dağılmasına ve birçok devrimcinin boş yere heder olmasına yol açıyorlar. Bunların zararlarıbu kadarla da kalmıyor. Onlar yaptıklarıyla hakim sınıfların halka karşı girişecekleri saldırılara zemin hazırlamakta, halkı devrimcilerden soğutmakta ve pasifizme itmektedirler. Maceracıların yaptığı gibi, "Hemen bir şeyler yapmalıyız", "intikam almalıyız" şeklindeki küçük burjuva duygulara kapılarak eylemlere girişmemeli, daima faydalı eylemler yapmalıyız.

Bir eylemin güç toplamamıza hizmet etmesinin ilk şartı mücadeleye haklı bir zemin üzerinde girişmemizdir. Girişeceğimiz eylem için gerçek bir neden olmalı ve kitle bunun bilincinde olmalıdır. Ortada eyleme girişmek için bir zemin yoksa veya kitleler bu eylemin gerekliliğine henüz inanmıyorlarsa eyleme girişmemeliyiz. Mücadelenin haklı olduğuna yalnız bizim inanmamız yetmez. Buna kitleler de inanmalıdır. Bugün oraya buraya bomba atmak, adam kaçırmak, banka soymak gibi eylemlerin haklı bir zemin üzerinde yürütüldüğünü düşünemeyiz. Zaten kitleler de böyle eylemleri desteklememektedirler.

Dikkat edilmesi gereken bir diğer nokta da bizzat polisin devrimcileri haklı zeminden uzaklaştırmak için tertiplere başvurmasıdır. Yaşadığımız günlerde hangi eylemi maceracıların yaptığını, hangisinin polis tertibi olduğunu anlamak imkansız hale gelmiştir.

Kitapta ele alınan önemli bir konu da düşmanı daraltmanın ve birleşebileceğimiz bütün güçlerle birleşmenin gerekliliği meselesidir. Bugün devrimciler 40 milyon halkın devrimci iktidarı için mücadele ediyorlar. Yani 40 milyonun karşısında bir avuç düşmanımız vardır. Düşmanlar arasında da ayırım yapmalı, esas darbeyi baş düşmanlarımıza indirmeliyiz. Herkesi birden devirmek anlayışı küçük burjuva ideolojisinden kaynaklanmaktadır.Çevremizde ne kadar geniş kesimleri birleştirebilirsek, ne kadar çok gücü tarafsızlaştırabilirsek o kadar güçlü oluruz. Halk içindeki çelişmelerle, düşmanla bizim aramızdaki çelişmeleri birbirine karıştırmamalıyız. Maceracılar bir vuruşta bütün düşmanları devirme hevesindedirler. Ama onların vuruşları düşmanlara bir darbe indirmezken halkın saflarında yaralar açmaktadır.

Eylemin başarısı için gerekli koşullardan biri de en uygun anın seçilmesidir. Yerli yersiz eylemlere girişmek ve "eylem yapmak için eylem yapmak" güç toplamamıza hizmet etmez.Mücadeleye bizim en güçlü ve birleşik,düşmanın ise en zayıf ve parçalanmış durumda olduğu anda girişmeliyiz. Kitlelerle en ufak bir ilgisi olmayan maceracıların eylem için fırsat kollamak diye bir meseleleri de yoktur. Onların eyleme geçmesi için çok az şey gerekiyor. Bir bomba ve bir de atılacak yerin tesbiti. Onların eylemleri için yeterli şartlar bundan ibaret.

Her eylemin bir sınırı olması gerektiğini kavramayan anlayış da eylemin başarısını imkansızlaştırır. Zafer bir kerede kazanılmayacaktır. Devrim ateşkeslerle ilerleyecektir. Çünkü bugün düşman bizden daha güçlüdür. Bugün bizi böyle bir maceraya çekmeye çalışan ve devrimci saflarda bu anlayışları yayan bizzat düşmanlardır. Onlar bizi kendilerinin güçlü olduğu bir düello meydanına çekmek ve tamamen yok etmek istiyorlar. Devrimciler bu düello çağrılarına kapılmamalı ve kesin hesaplaşmaya kadar güçlerimizi geliştiren ihtiyatlı bir eylem çizgisi izlemelidirler. Kitlelerden kopmak ve kitleler bizi izlemediği halde mücadeleye devam etmek yanlıştır. Her eylemimizde kitlelerle beraber hareket etmeli, duracağımız yeri bilmeliyiz. Kitleleri yeni mücadeleler için hazırlamak ve daha güçlü mücadelelere girişmek için bu zorunludur.

Maceracıların eylem çizgilerini şöyle özetleyebiliriz: Güçleri dağıtmak, zararı olan eylemler yapmak, haksız bir zemin üzerinde mücadele etmek, birleşebileceğimiz bütün güç leri düşman safına itmek, düşmanı güçlendirmek, düşmanın düello çağrılarını kabul etmek, ateşkesleri yapmamak, kitlelerin fersah fersah ilerisinde başıbozuk bir şekilde gitmek.

Maceracılığa karşı mücadele giderek daha çok önem kazanmaktadır. Bütün devrimciler mücadele tarzı konusunda doğru anlayışlara sahip olmak için "Doğru Eylem Nedir ?" kitabını mutlaka incelemelidirler.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

TOKAT

ERBAA TUĞLA KİREMİT FABRİKASI İŞÇİLERİ:

"Ne Amerika'yı ne de Rusya'yı istemiyoruz. Ülkemizin efendisi bizler olmalıyız. Çalışan biz, yiyen biz, yöneten de biz olmalıyız. Her ulus hür olmalı."

MUĞLA

Milas'ın Beçin köyünden 30 yurttaş:

"Halka karşı aslan kesilenler emperyalist ABD ve sosyal-emperyalist Rusya karşısında süt dökmüş kedi gibi dönüyorlar. MC hükümetinin imzalamayı düşündüğü 'işbirliği' anlaşmasına 'Hayır' diyoruz. CHP'ye de soruyoruz: Bu anlaşmayı kabul ediyor musun? Yoksa halkın temel taleplerin - den biri olan emperyalist devletlere karşı mücadeleyi mi savunacaksın? Halka güvenmeyenlerin sonu hüsran olacaktır."

FIKRA

Brejnev ile Nikson, yemekten sonra sohbet ediyorlar. Nikson Brejnev'e şunları söylüyor:

-Aziz dostum Brejnev, izin verirseniz size bir soru sormak istiyorum. Marks'ı biraz okudum, biraz da uzmanlarıma danıştım. Komünizme geçince, parayı kaldıracakmışsınız. Tabii bu sizin bir iç meseleniz ama o zaman aramızdaki ticareti nasıl yürüteceğiz? Doğrusu ya işler hiç de fena gitmiyor - du.

Brejnev şu cevabı verir:

-Aziz dostum Nikson. Bu mesele üzerinde saflarımızda ayrılıklar var. Bazıları komünizmde bile paranın varlığını koruyacağını ileri sürüyorlar. Bazılari ise paranın hemen kaldırılmasını öneriyorlar. Biz bunu diyalektik bir şekilde çözdük. Bizde, komünizme geçtiğimiz zaman bazılarımızda para olacak, bazılarımız da ise olmayacak.

ANKARA

Kapalı Cezaevinden 104 yurttaş :

"Bugün dünyada ABD emperyalizmi gerilerken, Rus sosyal- emperyalizmi hızla onun yerini almaktadır. Yapılacak anlaşmalarla bütün kollardan Türkiye'yi de hegemonya altına alması hızlanacaktır. Bunun için bu anlaşmalara karşı gelmeliyiz."

ISPARTA

Yalvaç'tan ve çeşitli köyler den 37 yurtsever :

"Amerikan emperyalizmine boyun eğmeyen halkımız, Rus sosyal-emperyalizmine de boyun eğmeyecektir. Geçmişte Amerikan emperyalistlerinin yaptığını şimdi onlar yapıyorlar. 'Dostluk ve işbirliği' adı altında ülkemizi köleleştirmek istiyorlar. Bizler, bağımsızlığımıza göz diken Rus sosyal-emperyalistleri ile hiç bir alanda 'işbirliği' istemiyoruz."

Enerji bunalımı

Rusya karanlı

Türkiye Elektrik Kurumu (TEK), çağrıda bulunuyor: "İki lambadan birini söndür!" Söndürmek için önce yanması gerekmez mi? Oysa hangi şehrin ve hangi semtin elektriğinin kaç saat kesileceğini TRT bir müjde verirmiş gibi ilan edip duruyor. Anlaşılan yurttaşlara zahmet olmasın diye "lamba söndürme" işini devlet üzerine almış bulunuyor !

"Enerji Çıkmazı","Tüm Yurtta Yaşam Felce Uğrayacak", "Işığa Hasret Kaldık", "Elektrik Sıkıntısı Dört Yıl Daha Sürecek", "Elektrik Ücretlerine Zam Gelecek", "Rezalet:Geceleri de Elektrik Kesilecek"... Gazete başlıkları yurdumuzun içine düşürüldüğü karanlık tabloyu tasvir ediyor. Enerji buhranından doğan zarar üzerine bol sıfırlı rakamlar yayınlanıyor. İzmirli sanayiciler elektrik kısıntısının bir günde doğurduğu zararı 492 milyon lira olarak hesaplamışlar. Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TÜSİAD) Başkanı Feyyaz Berker ise yaptığı basın toplantısında şöyle diyor: "ekonomi, değeri parayla ölçülemeyecek kadar büyük zarara uğradı." Herkes bir nokta üzerinde birleşiyor: Enerji bunalımı Türkiye ekonomisini uçurumun kenarına getirmiştir.

Kimdir bu durumun sorumlusu? Karanlıklara boğulmak bu ülkeye reva mıdır? Devlet ve siyaset adamları durumu açıklamak için bin dereden su getiriyorlar : Yok santrallar arızalanmış, yok barajların suyu çekilmiş, yok döviz bitmiş. Hepsi palavra.

Parababaları enerji bunalımının yükünü bir yandan da işçi sınıfımıza yıkmaya çalışıyorlar. Elektriğin kesik olduğu süreyi işgününe eklemeye yelteniyorlar . Günde işçilerin 8 saat yerine 12-13 saat çalıştırıldığı yerler var.

Türkiye'nin enerji kaynaklarının haddi hesabı bilinmiyor. Bilinenin ise sadece onda biri kullanılıyor. Yurdumuz doğal enerji kaynakları bakımından dünyanın sayılı ülkelerinden biridir. Gürül gürül akan ırmaklarımız enerji yüklüdür. Türkiye'yi bu duruma getiren sadece ve sadece ekonominin emperyalizme bağımlılığıdır. Milli kaynaklara dayanmak işbirlikçilerin aklından bile geçmemektedir. Onlar yurdumuzu emperyalist talana açmayı daha kârlı bulmuşlardır. Petrolümüzü, madenlerimizi Amerikan emperyalistlerine peşkeş çekmişlerdir. Zengin bir enerji kaynağı olan akarsularımızı değerlendirmek yerine kısa süreli önlemlere yönelmişlerdir. Petrole dayalı elektrik üretimi dışa bağımlılığı daha da artırmıştır. Enerji alanında girişilen yatırımlar yıllarca gecikmiş ve gerçek değerinin birkaç misline malolmuştur. Barajlar ve santrallar emperyalistlerin büyük vurgun alanı olmuştur.

Şimdi ne olacak? Hükümet yetkililerinin ve parababalarının açıklamaları bu sorunun cevabını şöyle veriyor:"Dün ne yaptıksa bugün de onu yapacağız". Yani emperyalistlerin kapısı çalınacak. Parababaları içine düştükleri denizde sarılacak yılan arıyorlar. Ve bunu açıkça ilan ediyorlar. Nereden olursa olsun ve şartları ne olursa olsun bir yerden enerji bulunmalıdır: İşte bugün koparılan feryadın özeti budur. Ama bu kez çalınan kapıdaki isim başkadır: Sovyet sosyal-emperyalizmi. Yeni Çarlar denize düşenlere ahtapot kollarını uzatıyorlar. Karanlıkta felaket tüccarının iştahla parlayan dişleri görülüyor. Gazetelerden okuyoruz: "Rusya'dan elektrik alıyoruz", "Sovyet elektriği için anlaşma oldu". "Temmuz 1978 tarihinden başlamak üzere Rusya Türkiye'ye senede 600 milyon kilovatsaatlik enerji verecek". 9 Ağustos tarihli Milliyet gazetesi,"TEK Genel Müdürlüğü ile Milli Savunma Bakanlığı ve MİT Müsteşarlığı arasında görüş birliğine varıldığını" ve Rusya ile "enerji nakil hatlarının sınırda birleştirileceği yerin saptandığını" haber veriyor.

Bir de şu işe bakınız. Rusya'dan alınacak elektriğin gelebilmesi için gerekli teknik cihazlar da dışardan getirtilecek

GAZİANTEP

İslahiye'den Sakine Topal (öğrenci), Fatma Gökmen(ev kızı), Aysel Topal(öğrenci), Fatma Dağ(öğrenci), Türkan Cömert(öğrenci), Mustafa Gökmen(öğrenci), Mehmet Çolak(öğrenci), Gülbahar Çil(öğrenci), Zeynep Topal(öğrenci) :

"Bu anlaşma dostluk ve işbirliği' değil açık açık düşmanlık ve kölelik anlaşması olacaktır. Şiddetle protesto ediyoruz."

K.MARAŞ

Cengiz Aksunger(öğrenci), Ahmet Yanık(işçi), Mehmet Yanık(öğrenci), Taliha Yanık(öğrenci), Mehmet Aksunger(öğrenci), Hasan Karateke(öğrenci) :

"Faşist MC'nin Rusya'yla yaptığı 'işbirliği' anlaşmaları yurdumuzun geleceğini karanlığa sokmaktadır. Son olarak enerji şalterimizin Yeni Çarlara bağlanması buna bir örnektir. Biz bir yurtseverlik görevi olarak bu anlaşmalara karşı çıkıyoruz."

MERSİN

Değirmençayı köylüleri adına Şadi Saray:

"Bizler Değirmençayı köylüleri olarak faşist MC' nin Yeni Rus Çarlarıyla yapacağı her türlü anlaşmaya karşı çıkıyoruz. Yeni Rus Çarlarıyla yapılacak her anlaşma ülkemizin bağımsızlığına indirilecek bir darbedir. Bu nedenle halkımızı hep birlikte bu anlaşmaya karşı mücadeleye çağırıyoruz."

B.ALMANYA

Windsheim'den Ali Gürel(işçi), Aziz Akgüz(işçi), Nurettin Albayram(işçi), İsmail Erbil(işçi), Feridun Albayram(şoför), Firdevs Albayram(ev kadını), Fatma Gürel(işçi), Emniyet Özkan (işçi), Yeter Erbil, Makbule Akgüç(ev kadını), Rıdvan Albayram(öğrenci) :

"MC iktidarı ile sosyalist maskeli Yeni Çarların yapacağı 'işbirliği' anlaşması, emekçi halka baskı, zulüm, sömürü getireceği ve ortaçağın karanlığını daha da koyulaştıracağı için bu anlaşmaya 'Hayır' diyoruz."

İ.Bilen, Rus tanklarına yol göstereceğini ilan ediyor

Sahte "TKP'nin Sesi" radyosu, İspanyol Revizyonist Partisi lideri Carillo'ya, "palyaço" ve "revizyonist" diye saldırıyor ve şunları ekliyor: "TKP, Avro- komünizm yaygaraları ile ortaya çıkan Carillo gibilerinin tamamiyle karşısındadır... bu çıkışlara karşı amansız bir savaş içindedir."

Sahte "TKP"nin Carillo'ya saldırması - nın nedeni, Carillo'nun, Rusya İspanya'yı işgal ettiği takdirde, "Sovyet tanklarının kendileri ile sonuna kadar çarpışmaya kararlı İspanyol halkını karşılarında bulacaklarını" söylemesidir. (Vatan, 15.7.1977)

Böylece İ. Bilen ve adamları, sosyal-emperyalistlerin ülkemize saldırması halinde Yeni Çarların ordularına yol göstereceklerini şimdiden ilan ediyorlar.

Sahte "TKP"nin programında tek bir madde vardır: Rusya'ya uşaklık. İ. Bilen ve adamları, Brejnev'den fazla Brejnevcidirler. Bunlar, Brejnev'in yeryüzünde artık kolay kolay bulamadıkları en has uşaklarındandır - lar. Bunu "Atılım" dergisi, şu sözlerle itiraf ediyor: "Atılım Pravda'nın izinden yürüyor."

ğın pususunda

miş ve Türkiye bu iş için döviz bulamıyormuş ! Yani, felaket kat kat. Emperyalist işbirlikçilerinin Türkiye'yi getirdikleri yer işte burasıdır.

Gene Milliyet gazetesinin bildirdiğine göre, bir yetkili, Rusya'dan alınacak elektriğin "Türkiye'nin maliyetinden daha ucuz olduğunu" söylemiş. İşte Türkiye'yi bugünkü duruma getiren emperyalist işbirlikçisi anlayışı budur. Aynı sözleri Türkiye halkı yıllar yılı Amerikan emperyalistlerinden duydu. "Siz sanayileşmeyi boş verin. Nasıl olsa biz daha ucuza üretiyoruz, size satarız." Emperyalistler bu gerekçeyle Türkiye'nin bir tarım ülkesi olarak kalmasını istediler. Tarım ürünlerimize ise ucuza el koydular, hammadde kaynaklarımızı sömürdüler. Bizden sömürdüklerini gene bize kat kat pahalıya sattılar. En önemlisi ülkemizi bir yarı-sömürge olarak kendilerine bağladılar. Şimdi tutulan yol, aynı yoldur.

Bugün Rusya'dan alınacak enerji dünyanın en pahalı malıdır. Çünkü bedeli yetkilinin söylediği gibi bilmem kaç kuruş değildir. Bunun bedeli boyunduruktur. Rusya ekonomimizin can damarına el atmaktadır. Enerji bağımlılığı başka bağımlılığa benzemez. Bir kokakola fabrikasının, hatta bir montaj fabrikasının bir kredinin yarattığı bağımlılıktan kat kat daha tehlikelidir. Bir fabrikayı devletleştirirsin, bir borcu iptal edersin, fakat enerji kesildiği zaman bütün bir ekonomi felce uğrar. Bunun ne demek olduğunu Bulgaristan revizyonistlerinin şantajı ortaya koydu. Bulgaristan elektriği kesince fabrikalar vardiyalarını azaltmak ve üretimi düşürmek zorunda kaldılar, devlet yetkililerinin "dostumuz Bulgaristan" demeçleri ortalığı kapladı.

Şimdi ise Yeni Çarların eline çok daha büyük kozlar verilmektedir. Onların enerji silahını nerede ateşleyeceklerini Brejnev bizzat açıkladı. Ekonomik ilişkilerin siyasi etkinlik için bir zemin yarattığını dillerinden düşürmüyorlar. Sosyal-emperyalistler daha şimdiden Türkiye'nin televizyonunda oynayacak filme kadar burunlarını sokmaya başlamışlardır. Şimdiden Türkiye devrimcilerinin başı üzerinden Çağlayangillerle pazarlığa oturabilmektedirler. Ve şimdiden beşinci kollarına "Yaşasın Rusya" diye bağırtmaktadırlar. Ve Türkiye'nin önüne bir siyasi işbirliği anlaşması sürebiliyorlar. Boyunları emperyalist boyunduruktan nasır bağlamış olanlar için Rus elektriği ucuz olabilir. Ama Türkiye halkı için bağımsızlıktan değerli bir şey yoktur.

Yeni Çarlar Türkiye'nin içine düşeceği buhranın pususuna yatmışlardı. Rusya enerji sistemimize daha önce Bulgaristan üzerinden bir kanca atmıştı. Geçen Ekimde ise MC ile Hopa üzerinden bir enerji bağlantısı için pazarlığa oturdular. Şimdi işte bu pazarlıktır meyvesini veren. Ekonomik çöküntü en çok Yeni Çarların işine yaramıştır, kapılarını çalan müşteriye bakıp sevinçle ellerini ovuşturmaktadırlar. H. Kurtuluşu şefleri de ellerini ovuşturuyorlar mıdır acaba? Bilindiği gibi Türkiye ekonomisinin çökmesinin devrimi güçlendireceğini öne sürmektedirler. Sosyal-emperyalist etkinlikle devrimi sürekli olarak karıştırmaktadırlar. Bugünkü karanlık, sadece sosyal-emperyalistlerin emellerini değil Üçlü Oportünist Blokun gerici karakterini de gözler önüne seriyor.

Emperyalistlerin, parababalarının ve toprak ağalarının bugünkü karanlığı Türkiye'nin kaderi değildir. Türkiye'nin geleceği parlaktır. Türkiye'nin 40 milyon halkı iki süper devletin yurdumuza uzanan kollarını kıracak, yurdumuzun öz kaynaklarına dayanarak ve kendi gücüne güvenerek milli ekonomiyi kuracaktır. Türkiye'nin aydınlık geleceği işte budur. Bu Türkiye'nin efendisi Demirel Türkeşler değil, işçiler ve köylüler olacaktır.

Herşey, boğazlara göz diktiklerini gösteriyor

Sovyet sosyal-emperyalistleri, bir yandan bütün dünyayı kandırmak ve rakiplerini silahsızlandırmak için "yumuşama" aldatmacasını sürdürürken, öte yandan geçenlerde Sovyet Deniz Kuvvetleri Bayramını tantanalı bir şekilde kutladılar. Sovyet basınında bu münasebetle yayınlanan yazılar, tepeden tırnağa savaş ve militarizm propagandasıyla doluydu. Sovyet Deniz Kuvvetleri Komutanı Gorşkov, yaptığı konuşmada, "dünyanın her köşesine ulaşabilen çeşitli füzelerle donatılmış denizaltı gemilerini geliştirmenin" Sovyet Deniz Kuvvetlerinin temel görevlerinden biri olduğunu söyledi. Gorşkov, Montrö Anlaşmasına aykırı olarak Boğazlar'dan geçirilen Kiev uçak gemisini kastederek, "birinci Sovyet uçak gemisinin hizmete girmesinin, Sovyetler'in su üstündeki deniz gücünü bir hayli yükselttiğini" de sözlerine ekledi. Sovyet Deniz Kuvvetleri Kurmay Başkanı İgorov ise, "Sovyet filolarının yeni su alanlarına çıkmasının objektif bir ihtiyaç olduğunu" söyledi.

Böyle "objektif ihtiyaç"lar, ancak emperyalist ülkeler ve özellikle iki süper devlet için söz konusudur. Çünkü sadece onların, silah zoruyla korunması gereken denizaşırı menfaatleri" vardır; çünkü sadece onlar, dünyanın her köşesinde hegemonya peşinde koşmakta ve başka ülkelere zorbalık uygulamaktadırlar. "Yeni su alanlarına çıkış" işinin nasıl olacağına gelince, tıpkı eski çarlar gibi Brejnev de bu amaçla, dünya boğazları üzerindeki baskı ve tehditlerini arttırmakta, Rusya'nın sıcak denizlere açılma yollarını şimdiden ele geçirmeye çalışmaktadır. Yeni Çarların amiralleri "yeni su alanlarına çıkma ihtiyaçlarından" söz ettiklerinde bunun altında daima "Boğazları denetimleri altına almak ihtiyacı" şeklinde bir hedef yatmaktadır.

ANTALYA Gazipaşa'nın Macar köyünden tarım işçileri "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyamıza imza atıyorlar.

Akkuşlular halk gecesinde Yeni Çarları protesto etti

Akkuş'ta sahneye konan "Halkın Gücü" oyununun perde arasında bir arkadaş MC hükümetinin ülkemizin kapılarını Yeni Çarlara nasıl açtığını anlattı. Dışişleri Bakanı Çağlayangil'in "Rusya'ya kölelik anlaşmasını" imzalamaya hazırlandığını belirtti. Halkı sosyal-emperyalistlere karşı mücadeleye çağırdı.

Salondaki halk özellikle Rusya ile 'işbirliği' anlaşmasına karşı olduğunu coşkun alkışlarıyla belirtti.

Akkuş'tan Devrimciler

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Bu hafta kampanyamıza Yeni Çarlarla "işbirliği" anlaşmasına "Hayır" diyen 851 yurttaş katıldı. Bu imzaların illere göre dağılımı şöyle:

Elazığ'dan 205. Ankara: Kapalı Cazaevinden 104; Bolu: Meslek Yüksek Okulundan: 22 Düzce'den 61; Bursa: 16'sı inşaat işçilerinden olmak üzere 69; Adana: içinden 22, Ceyhan'dan 41; Mersin: Değirmençayı köyünden 46, İzmir: Tire'den 43; Muğla: Milas'ın Beçin köyünden 30, Akıncı köyünden 8; Isparta: Yalvaç ve çevre köylerinden 37: Diyarbakır'dan 28: Hatay: İstenderun'dan 25: Antalya: Gazipaşa'nın Macar köyünden 16. Doğanca köyünden 9; Kayseri: Pınarbaşı'nın Payaslı köyünden 20; Tunceli: Nazimiye'nin Butan köyünden 19: Batı Almanya: Windsheim'deki Türkiyeli işçilerden 11. Hannover'den 5; Edirne: İpsala'dan 12: Ordu: Gülyalı'dan 11; Denizli: Çivril'in Kocayaka köyünden 10; Gaziantep: İslahiye'den 9; Kahramanmaraş'tan 6; çeşitli yerlerden 4 imza.

Bugüne kadar elimize geçen 73.563 imzanın illere göre dağılımı ise şöyle:

İSTANBUL	9379	MALATYA	1924	DİYARBAKIR	785	FRANSA	343
ANKARA	7357	HATAY	1905	ANTALYA	588	ZONGULDAK	336
K.MARAŞ	6290	KONYA	1631	ORDU	548	ESKİŞEHİR	325
İZMİR	6195	MUĞLA	1609	AYDIN	458	TOKAT	317
TUNCELİ	6012	DENİZLİ	1357	BURSA	441	KARS	289
ADANA	4297	BOLU	1110	KAYSERİ	415	ADIYAMAN	239
ERZİNCAN	2711	B.ALMANYA	1081	ISPARTA	413	UŞAK	233
SİVAS	2702	TRABZON	1052	AMASYA	407	ÇEŞİTLİ ŞEHİRLER	3214
G.ANTEP	2606	ELAZIĞ	953	KOCAELİ	392		
MANİSA	2463	İÇEL	841	BALIKESİR	346	TOPLAM	73. 563

MUŞ RÖPORTAJI (2)

Ahmet Cilodağlı
Ferhat Dicle

KÜRDÜN NEMRUT'TAN ÇEKTİĞİ

DOĞANTAŞ ÇATIŞMASININ KARANLIKTA BIRAKILAN YANLARI

Doğantaş olayını, topladığımız bilgilere dayanarak kısaca şöyle özetleyebiliriz.

Doğantaş'ta yaşayan başlıca iki aileden Söylemezler Batgan, Bildikler ise Elman aşiretine mensupturlar. Aynı köyde yıllardır beraberce yaşamışlar, birbirlerinden kız alıp vermişlerdir. Konuştuğumuz birçok kişinin de belirttiği gibi, iki aşiret arasında şimdiye kadar bir tek sürtüşme dahi olmamış.

Olaydan bir gün önce Mehmet Söylemez ile Alaattin Karakaş, hayvan otlatılması yüzünden kavgaya tutuşuyorlar. Bu bir anda kapışan iki insanın kavgası, Alaattin Karakaş'ın bıçakla yaralanmasına yolaçıyor. Alaattin Karakaş, Bildiklerden ve Elman aşiretine mensup.

Yaralı Alaattin Karakaş ilçeye götürülerek tedavi ediliyor. Olayı duyan ikitaraf datedbirli olmak amacıyla hazırlık yapıyor. O sırada iki aşireti anlaştırmak için arabuluculuk yapılıyor. Ancak olayın heyacanı içinde olan aileler buna razı olmuyorlar.

Ertesi gün saat 11 sıralarında karşılıklı çatışma başlıyor. Mehmet Söylemez ve aynı aileden bir kadın vurularak ölüyorlar. Çatışma sürerken Söylemezlerden bir grup köylü,köyün aşağısından dolanarak Elman aşiretinin evlerinin üstünde bir yerde pusu kuruyor. Saatler geçiyor, çatışma devam ediyor ...

Doğantaş'a 35 kilometre uzaktaki Konakkıran köyünde bulunan jandarma karakolunun çatışmadan haberi olduğu halde, karakol komutanı Konakkıran köylülerinin yanında şöyle konuşmaktadır: "Doğantaşlı birbirine girmiş. Birbirlerini öldürsünler bakalım. Ölen ölür, kalan sağlar benimdir! "

İki kişinin ölümü ve muhtarın yaralanması dışında, karşılıklı ateş sürmektedir. Saat akşam üstü beş-altı sularıdır. O sırada köye yaklaşan bir minibüsten Konakkıran başçavuşuyla, beş jandarma iner. Hepsinin üstünde G-1 otomatik tüfekleri bulunmaktadır. Jandarmanın köye gelişini gören köylülerin anlattıkları şu noktalarda toplanıyor: Jandarma köye gelir gelmez çatışan aileleri hedef alacak şekilde mevzilenmiştir. Tam o sırada jandarmanın gelişini farkeden Elman aşiretinden bir kadın "Komando geldi" diye bağırıyor. Bu söz üzerine Elmanlılar paniğe kapılarak evlerinden çıkıp kaçmaya çalışıyorlar. Pusuda yatan Batganlı birkaç köylüyle karşılaştıklarında da birbirlerine ateş açıyorlar. Bu kargaşa sırasında, iki ailenin arkasında mevzilenen jandarmanın köylülere ateş açtığı görülüyor.

Esasen bu sırada ölen 17 köylünün otopsisi de karanlık bırakılmıştır. Ölenlerin vücudundan bir tek kurşun dahi çıkmadığı yolunda adli rapor verilmiştir. Öte yandan çevrede bulunan mermi kovanlarının büyük çoğunluğu da G-1 tüfeğine aittir. Olay yerinde ise sadece bir tüfek ve tabanca bulunmuştur.

"DOĞANTAŞ'TAN GÖÇ VARDI..."

Doğantaş'a giriyoruz. Derenin üç yamacına kurulmuş basık tavanlı kerpiçten ve taştan evler. Doğantaş köyü terkedilmiş bir görünüm içinde.

Doğantaş'ın eski adı Kutka'dır. Malazgirt'e bağlı, Muş il sınırına yakın bir köydür. 65 hanede 520 nüfus yaşardı Doğantaş'ta. Doğantaş'ın insanı toprağın altına 19 can gömeli beri artık ne hane sayısı bellidir, ne de nüfusu...

Doğantaş'ın ortasından geçen derenin kenarında, yol üzerinde bir ev. Evin üstünde sallanan bayraktan buranın karakol olarak kullanıldığını anlıyoruz. Bayraklı eve daha varmadan, içerden iki jandarma çıkıp yolumuzun önüne dikiliyor. Gazeteci olduğumuzu öğrenince biraz kuşkulu yolu açıyorlar. Otomatik G-1 tüfeğini takan bir jandarma peşimizden bizi takip ediyor.

Çocukların gürültüleri arasında yüklenen kamyonlar görülüyor. Birine doğru yürüyoruz. Taşla çevrilmiş avlu gibi bir alana geçiyoruz. Taşların gölgesine sinmiş, elleri koyunlarında üç yaşlı kadın.. Kamyon yükleyen gelinler.. Birkaç erkek. Tozun toprağın içinde ağlaşan bebeler. Başımızı yukarıya, tepenin üstüne kaldırıyoruz. Aynı şekilde yine bir kamyon ve evlerden yük taşıyan kadınlar.

Selamımızı önce bir genç köylü alıyor. Hemen yanımıza yanaşıp, 'görün işte, Kürdün hali nasıl perişan! diyor. Göçü işaret ederek bir şeyler söylemek istiyor. O ara yanımıza yaklaşan jandarmayı farkedince susuyor.

Yanık bir kadın sesinin söylediği bir ağıtla başımızı çeviriyoruz. Sağ kolu elbisesinin içinde, yaşlı bir ana. Öğretmen Mehmet Şerif Bildik'in anası. Şuurunu kaybetmiş gibi bir inliyor, bir gülümsüyor; Kolu kırık, yüreği kırık, ağıt söyleye söyleye ortalıkta dolaşıyor.

"Hani benim öğretmenim
Hani benim Mülazimim
Ya ben niye yaşıyorum ..."

Bir süre hiç bir şey sormadan, konuşmadan dinliyoruz...

ELMAN AŞİRETİNDEN MAHMUT BİLDİK

Mahmut Bildik'le tanışıyoruz. Kendisi Malatya'da bir fabrikada çalışıyor. Elman aşiretinden Bildiklerin akrabası oluyor. Malatya'dan Doğantaş köyüne, Bildik ailesini alıp götürmek için gelmiş. Göç'ün başında duran köylülerden birkaçı Mahmut Bildik'le yalvara yakara konuşuyorlar. Evleri götürmesin, köy tamamen bozulmasın diye, endişe içinde Mahmut Bildik'i ikna etmeye uğraşıyorlar. Mahmut Bildik, hem bize hem onlara anlatıyor:

-Benim kardaşım Karaköse'de. Orda kalıyor. 8 adamım burda kalmış, sekizini de kesmişler. Bir sürü. Yedi evin çocukları, benim babam! Sahipsizler, kadın yok, benim babam! Mülazimin hanımı vurulmuş, kendi vurulmuş, 12 günlük çocuğu da dün değil evvelsi gün ölmüş... Kim var, kim besleyip kim bakacak benim babam! Kim bunlara bir tas su içirecek?

Köylülerden biri karşılık veriyor:

"Götürürsen gurbet ellerde daha çabuk ölürler. Bundan sonra hepsi ölür..."

- Ölsünler. Burda ölmektense, devletin kapısında ölmektense, yanımda ölsünler. Başka ne yapabilirim, benim babam? Bir gün birbirlerini kesmişler, bir gecede bunları keserler gözüm sen niye öyle diyorsun? Ben ister miyim böyle olsun? Eskiden Rus geldi, bizim memleketi bastı. Çoluk çocuğu esir tuttu, insanları kesti. Başım zda o zamanın zulmü mü var? Malatya'daydım. Radyodan duydum geldim. Kim kalmış benim ciğerim? Öğretmen yeğenim, Hamit kardaşım öldürüldü. Öğretmenin kardaşı Mülazim öldürüldü. Kim kalmış, ekinlere kim bakacak?..

Köylülere dönüp şimdiye kadar kaç evin göçtüğünü soruyoruz:

- Dün sekiz ev göçtü. Bunlarla tam 20 ev oluyor.

-Bu ev Sadık Karataş'ın. Kendisi öldürüldü. Oğlu asker . gelini de yaralı.

- Yirmi ev yıkıldı. Yirmi ocak gitti.

Bu sırada bir köylü atılarak konuşmak istediğini söylüyor:

- Ben bir şey biliyorum. Onu da söyleyeyim. Biz esir kalmışız Türkiye devletinde. Yok sayılmışız, katledilmişiz. Arada mahluk da vardı! Arada asker de vardı, Cenazelerimizin çoğu yaralı kalmıştı. Kurşunlanarak öldürüldü. Arada jandarma da vardı, üst çavuş da vardı. Arkadan ateş edip iki tarafı da vurdular.

Yetmişin üzerinde, paçaları iple birbirine bağlı bir ihtiyar yanaşıyor. Hüseyin Bildik adı. Gözlüğünün tek camıyla etrafı süzüyor. Ölenlerin hepsi bu ihtiyarın torunu. Hepsi de oğlunun ve kızının çocukları. Kime ne diyeceğini, kimi bırakıp kime gideceğini bilemiyor. Elinde şemsiyesi, bir aşağı bir yukarı her iki tarafa da gidip geliyor. Arada konuşuyor:

- Mahmut nerde, katıra baksın.

Diğerlerinden biri öfkeli bir sesle çıkışıyor:

- Zürriyetin öldü, sen daha mal soruyorsun.

-Pekala... Tamam siz gidin. Benim evim kalsın. Ben gitmek istemiyorum.

Şemsiyesi yana düşüyor. Tekrar iniltili bir sesle :

-Vallah gitmem, billah gitmem, evimi terkedip gitmem.

İki aile arasında daha önce sürtüşmeler olmuş muydu, birbirlerine nasıl davranıyorlardı ? Sorumuzu bir köylü şöyle cevaplandırıyor:

- Dayı yeğen idiler. Şimdiye kadar bu iki taraftan bir kişi, bir başkasıyla bozuştuğunda birleşip birbirlerini desteklerlerdi. Birlikte hareket ederlerdi. Dört tane kızları birbirinin evindeydi.

Avukat Alpaslan Yaman;
"DOĞANTAŞ OLAYININ BİR NEDENİ DE YÖREDEKİ AĞALIKTIR

Doğantaş'a hareket etmeden önce Malazgirt'te Avukat Alpaslan Yaman ile görüştük. Alpaslan Yaman, sorularımızı cevaplandırdı.

- Bize Doğantaş olayının nasıl meydana geldiğini özetleyebilir misiniz?

"Mehmet Söylemez ve Alaattin Karakaş adlı iki çoban arasında kavga oluyor. Bıçakla yaralanan Alaattin Karakaş, jandarma nezaretinde serbest çalışan bir doktora getirilip muayene ettiriliyor. Ondan sonra gene jandarma nezaretinde köyüne gönderiliyor. Bu ara iki aile,arabuluculuk yapılmasına rağmen anlaştırılamıyor. Yaralama olayının üzerinden bir gün geçiyor. Zabıta bu süre içinde, haberi olduğu halde hiç bir tedbir almıyor.

"Ertesi günü yaralı çobanın tarafı (çoban da aileden) ile öbürleri arasında çatışma çıkıyor. Yaralının tarafı öbür taraftan Mehmet Söylemez'i vuruyor. Bu esnada köyün muhtarı da yaralanıyor. Ardından bir saat geçmeden, aynı taraftan bir de kadın vuruluyor.

Çatışma sabahın saat 10'undan, akşam 5-6'ya kadar devam ediyor. Tam bu sırada, Konakkıran jandarma ekibi köye geliyor. Yani saat 5 ila 6 arası. Yaralı çobanın tarafı evlerden çıkarak kaçmaya çalışırken, jandarmanın geldiğinden habersiz önceden pusu kurmuş bir grupla karşılaşıyorlar. Karşılıklı ateş sonunda ölümler artıyor...

- Acaba bu olaydan önce de iki aile arasında anlaşmazlık var mıydı?

"Şimdiye kadar Doğantaş'ta en ufak bir olay cereyan etmemiştir. Köylülerin çoğunluğu uyanıktır. CHP'lidir. Muş Valisi ile aralarında sürtüşme vardı.

- Bu anlaşmazlığın temelinde ne yatıyor?

"Bildikler, yani Elman aşiretinin köydeki nüfusu az. Söylemezler yani Batgan aşireti ise çoğunlukta. Fakat bu anlaşmazlığı iki aile arasında bir toprak sorununa indirmek doğru değil. Zaten aralarında geçmişten beri süregelen bir arazi anlaşmazlığı da yoktur.

Aslında bu olayın doğuşunda başka etkenler de aramak lazım. Beş altı yıldan beri Malazgirt' in bazı köylerinde yoğun olaylar oluyor. Bunun bir nedeni de yöredeki ağalığın oyunlarıdır. Olaylar sonunda birtakım köyler boşalacak, kendileri de bu topraklara sahip olacaklar...

"Ayrıca basında takip etmişsinizdir. Malazgirt eski kaymakamı ve şimdiki Uşak CHP milletvekili, 'Ben böyle bir olayın çıkacağını Valiye bildirdiğim halde önlem alınmadı' diye açıklamada bulundu."

- Malazgirt yöresinde "silah ve firari arama" bahanesiyle yoğun bir Komando baskısı var. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

"Komando buralara bir seçim sonrası bir de şimdi geldi.

"İçinde firari olmayan ve ağaların etkisi altında bulunmayan bir köye gidiyorlar. Köylülere baskı yaparak, bunaltarak 'Firarileri getirin' diyorlar. Köyün karşısında da bir tepe var. Tepede iki kişi duruyormuş. Köylüler bunları göstererek 'İşte firariler karşımızda, gidin yakalayın' diyorlar.

"En ufak bir müdahale olmadığı gibi, bir de 'işimiz mi yok?' demişler.

"Silah aramalarına gelince...Bir gün kaymakam, jandarma komutanı ve birkaç jandarma içkili bir halde Nurettin köyüne gidiyorlar. Muhtardan silah getirmesini istiyorlar. Muhtara iş-kence yapıyorlar. Silahı olmayınca neyi getirsin?

"Köylülerden biri bakıyor ki döve döve muhtarı öldürecekler. Bir silah bulup koyuyor önlerine. Bu arada kadınları da dövüp sarkıntılık yapıyorlar. Kaymakam '...Kürdünün tohumuna para mı verdim' diye konuşuyor. Sonunda muhtar Abdullah Ersoy'u Malazgirt'e getirip Adliye'ye sevkediyorlar. Muhtar Abdullah Ersoy, Kaymakam ve Teğmen hakkında davacı oldu. Biz vekilliğini üstlendik. Dava şimdi yargıtayda.

"Burada silah kaçakçıları güvenlik görevlileriyle dostluk içinde. Köylülerin bir silahı zulme bahane oluyor."

KORE EMEKÇİLER PARTİSİ, ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ'NİN SON KARARLARINI DESTEKLİYOR VE KUTLUYOR

Yeni Çin (Sinhua) Haber Ajansının bildirdiğine göre, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin Pekin büyükelçisi, 7 Ağustos tarihinde ÇKP Merkez Komitesi Başkan Yardımcısı ve Başbakan Yardımcısı Deng Siao-ping ile bir görüşme yapmıştır. "Çok samimi ve dostça" geçtiği bildirilen görüşmede, Kore büyükelçisi Deng Sigo-ping'e Kore halkının önderi Kim İl Sung'un samimi selam ve tebriklerini ileterek şöyle demiştir:

"Halkımızın büyük önderi Başkan Kim İl Sung, Çin Komünist Partisi 10. Merkez Komitesinin 3. Genel Toplantısına ilişkin haberleri duyunca yürekten sevinmiş, Genel Toplantının bütün kararlarını hararetle kutladığını ve tamamen desteklediğini belirtmiştir. Başkan Kim İl Sung'un görüşünce, Genel Toplantının, Hua Guo-feng yoldaşın ÇKP Merkez Komitesi başkanlığına ve ÇKP Merkez Komitesi Askeri Komisyonu başkanlığına getirilmesinin onaylanması, Deng Siao-ping yoldaşın bütün görevlerine geri getirilmesi, ayrıca Dörtlü Çetenin Partiden kesinlikle ihraç edilmesi yolundaki kararları, ÇKP'nin ve Çin halkının tarihinde büyük önem taşıyan olaylardır. Başkan Kim İl Sung, başında dirayetli önder Başkan Hua Guo-feng'in bulunduğu Parti Merkez Komitesinin önderliğindeki kardeş Çin halkının, 10. Merkez Komitesi 3. Genel Toplantısının kararlarını ve devleti yönetmede esas halkayı kavramak yolundaki stratejik kararı uygulamada ve içinde bulunduğumuz yüzyılın bitiminden önce Çin'i modern ve güçlü bir sosyalist ülke haline getirme yolunda yeni başarılar kazanmasını içtenlikle dilemiştir."

KISA DÜNYA HABERLERİ

FAS Başbakanı Ahmed Osman, Paris'te yayınlanan El Vatan el Arabi dergisinin 5 Temmuz tarihli sayısında çıkan bir demecinde, Arap ülkelerinin Ortadoğu sorununu çözüme ulaştırmak istiyorlarsa her şeyden önce kendi güçlerine güvenmeleri ve saflarını sıklaştırmaları gerektiğini vurgulamıştır. Ne ABD'nin, ne de SSCB'nin elinde "bu sorunu çözebilecek bir sihirli değnek bulunmadığını" belirten Fas Başbakanı, Afrika'ya ilişkin bir soruyu cevaplandırırken de şöyle demiştir: "Amerika'dan veya Rusya'dan gelen yabancı unsurların kendi irade ve ilkelerini bize kabul ettirmelerine fırsat vermemiz imkansızdır."

YEMEN Demokratik Halk Cumhuriyeti devlet başkanı Salim Robaya Ali, Temmuz sonunda Suudi Arabistan'a resmi bir ziyaret yapmıştır. Ziyaretten sonra yayınlanan Ortak Bildiride, "her iki tarafın, Kızıldeniz'i istikrarlı bir barış gölü haline getirerek, herhangi bir uluslararası çatışmadan ve uluslararası emellerden uzak tutmak yolunda çaba harcayacakları" belirtilmektedir. Bildiride ayrıca, Körfez ve Arap Yarımadası ülkelerinin milli zenginliklerini tamamen kendi denetimleri altında bulundurmak, kendi bağımsız gelişme yollarını izlemek, Arap ülkelerinin en yüksek çıkarlarını zedeleyen bütün tehditlerin üstesinden gelmede bu zenginliklerden yararlanmak yönündeki girişimlerinin haklılığı da vurgulanmaktadır.

OPEC (Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütü) içindeki "iki ayrı petrol fiyatı" uygulaması, 1 Temmuz'da sone ermiştir. Aralık 1976'da Doha'da yapılan OPEC konferansında, 13 üye ülkenin hepsi de, petrol fiyatını arttırarak emperyalist ülkelerin buhranı kendi sırtlarına yıkma çabalarına karşı direnmek noktasında birleşmişlerdi. Ancak 11 ülke petrol fiyatını (1976'ya göre) 1 Ocak-1 Temmuz 1977 arasında yüzde 10, 1 Temmuz'dan sonra da tekrar yüzde 5 arttırırlarken, 2 ülke 1977 yılının tümü için yüzde 5 zamla yetineceklerini bildirmişlerdi. Bu durum karşısında Amerikan emperyalistleri "artık OPEC kartelinin çöküşünün bir zaman meselesi olduğunu" iddia ederken, Sovyet sosyal-emperyalistleri de OPEC'i bölmek ve "ilerici" dedikleri ülkeleri ayrı bir örgütte kendi denetimlerine almak çabalarını yoğunlaştırmışlardı. Bu hegemonyacı baskılar kendi zıddını doğurmuş ve OPEC Bakanlar Kurulu etraflı danışmalardan sonra, 1 Temmuz 1977'den itibaren bütün petrolün 1976 sonuna oranla yüzde 10 zamla satılmasını kararlaştırmıştır.

DOĞU TİMOR'dan yeni gelen haberlere göre, Doğu Timor'un Bağımsızlığı Devrimci Cephesi (FRETİLİN) yönetimindeki silahlı kuvvetler, son zamanlarda Endonezya işgal birliklerine her cephede ağır darbeler indirmektedirler. Yurtsever silahlı kuvvetler, başkent Dili'nin güneyinde 7-10 Haziran tarihleri arasında meydana gelen bir muharebede 24; onbeş kadar diğer çatışmada da 49 düşman askerini öldürmüşlerdir.

ABD'de Ağustos ayının ilk haftası içinde, 14 bin çelik işçisi greve gitmiştir. Bu, Amerikan çelik sanayisinde 18 yıldan beri görülen ilk grevdir. Geçenlerde yayınlanan resmi istatistiklere göre, bu yılın ilk üç ayında ABD'de 613.000 işçinin katıldığı 1223 grev yapılmıştır. Bu rakamlar, son yedi yıl için rekor bir düzeyi ifade etmektedir. ABD merkez bankasının (Federal Reserve Bank) yönetim kurulu başkanı Arthur Burns ise, 1976 yılı içinde grevlerin yanısıra her hafta yaklaşık beş milyon işçinin en az 1 gün işe gelmediğini söylemektedir. Öte yandan, son zamanlarda Amerikan işçilerin mücadelelerinin, sadece tekelci kapitalistleri değil, onların hizmetindeki yoz sendika ağalarını da gitgide daha fazla hedef almaya başladığı görülmektedir.

NATO Avrupa Müttefik Kuvvetleri Başkomutanı General Haig, 12 Temmuz'da Brüksel'de yaptığı bir basın toplantısında, Rusya'nın ve diğer Varşova Paktı ülkelerinin NATO karşısındaki tank sayısı üstünlüğünün, Orta Avrupa'da bire dört oranına ulaştığını açıklamıştır. Haig, Batı ülkelerinin savunmasını güçlendirmek için alınması düşünülen 140 yeni tedbirden 20'sinin tank-savar savunmasıyla ilgili olduğunu sözlerine eklemiştir.

SOVYETLER BİRLİĞİ'nin 1976 içindeki net tahıl ithalatı, 19 milyon 170 bin tonla şimdiye kadar görülen en yüksek düzeye ulaşmıştır. Moskova'da yeni yayınlanan Sovyet Dış Ticareti 1976 Yıllığı'na göre, Sovyet yetkilileri-nin daha önce "rekor" mahsul alındığını iddia ettikleri 1976 yılının tahıl ithalatı, bundan önceki en yüksek net ithalatın kaydedildiği 1973 yılından 123 bin ton daha fazla olmuştur.

Kıbrıs Cumhurbaşkanına MC ne karışıyor?

Makarios'un ölümünden sonra, ülkemizdeki faşistler, Kıbrıs Rum toplumunun birbirine düşeceği günleri umutla bekliyorlar. Günaydın gibi gazeteler, her gün Rumların birbirlerine karşı silahlandıklarını yazıyorlar. "Kıbrıs Türk Federe Devleti" denen kuruluşu, fırsattan istifade meşrulaştırabilmek için çeşitli entrikalar çeviriyorlar.

Son olarak Dışişleri bakanı Çağlayangil ve Denktaş, Makarios'un yerine seçilecek kişiyi Kıbrıs'ın cumhurbaşkanı olarak tanımayacaklarını ilan ettiler. Üstelik bir de tehditlere başvuruyorlar. Rumların, Kıbrıs'ın cumhurbaşkanını seçmede ısrar etmeleri halinde, Türk ve Rum toplumları arasında sürdürülen görüşmelerin kesileceğini söylüyorlar.

MC hükümeti hem Kıbrıs'ı ikiye bölen işgali sürdürerek Kıbrıs halkının cumhurbaşkanını seçmesine fiilen engel olmakta; hem de seçilecek cumhurbaşkanını tanımayacağını ilan etmektedir.

Çağlayangil, Kıbrıs halkının kimi cumhurbaşkanı seçeceğine müdahale hakkını kimden almaktadır? Çağlayangil'in bu konuda Yeni Çarlara güvendiği bilinmektedir.

Çağlayangil ve Denktaş'ın açıklamaları,Kıbrıs'ta toplumlararası görüşmeleri açıkça baltalama anlamına gelmektedir. MC'nin gönlünde yatan, toplumlararası görüşmeleri baltalayarak, sahte "Kıbrıs Türk Federe Devletini" devreye sokmaktır. Bunun ise Kıbrıs'ın ikiye bölünmüşlüğünü pekiştirmek anlamına geldiği ortadadır.

Ülkemizin ulusal çıkarları, Türkiye' nin Kıbrıs'taki işgale bir an önce son vermesini gerektiriyor. Türkiye, Kıbrıs'ın fiilen ikiye bölünmesi demek olan sahte "Kıbrıs Türk Federe Devletini" desteklemekten vazgeçmeli, Kıbrıs'ın Rum ve Türk toplumları arasındaki düşmanlıkları körüklemeye son vermelidir.

Vance'in Ortadoğu gezisi

Arap ülkeleri süper devletlere boyun eğmiyor

ABD Dışişleri Bakanı Vance' in son Ortadoğu gezisi, başarısızlıkla sonuçlandı. Vance'in İsrail tarafından desteklenen önerileri, Arap ülkeleri tarafından reddedildi.

Ortadoğu'da olaylar hızla gelişiyor.

Bilindiği gibi bu yılın başlarında, Sovyet sosyal-emperyalistleri ve ABD emperyalistleri Ortadoğu konusunda sözümona birer "barış planı" hazırlamışlardı. Carter ve Brejnev'in adını taşıyan bu planlar, İsrail'in bölgedeki varlığını meşrulaştırmayı amaçlıyor ve Filistinlilerin milli haklarını ayaklar altına alıyordu. Öte yandan bu iki plan, İsrail'in işgal ettiği topraklardan çekilmesini öngörüyordu.

İki süper devlet, Ortadoğu'da bu temel üzerinde uzlaşmaya hazırlanıyorlardı.

Son İsrail seçimleri durumu değiştirdi. Seçimleri, Likud koalisyonu kazandı. Menahem Begin'in başkanlığındaki bu koalisyon, işgal ettiği topraklardan çekilmeyeceğini bütün dünyaya ilan etti. Üstelik Begin, İsrail'in işgal altındaki Arap topraklarında yeni yerleşme birimleri kuracağını açıkladı. "Golan tepelerini İsrail devleti için sağlam bir güvenlik kuşağı"olarak gördüğünü söyledi.

Begin, geçtiğimiz Temmuz ayı içinde ABD'ye yaptığı gezi sırasında Carter'e görüşlerini tekrarladı.ve bir plan ileri sürdü. Bu planın başlıca unsurları, İsrail'in özellikle Şeria nehrinin batı yakasındaki işgalini meşrulaştırmak, İsrail'i meşru bir devlet olarak Araplara kabul ettirmek ve Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Cenevre görüşmelerine katılmasını engellemekti. Yani sözün kısası, Begin'in planı,İsrail siyonistlerinin işgal ve ilhak planı idi.

Begin'in planı Arap ülkeleri tarafından derhal reddedildi. Mısır, Suriye ve Ürdün, Filistin sorununun Ortadoğu sorununun candamarı olduğunu belirttiler. Begin'in planını, "bir nazi taktiği" olarak niteleyen Suriye,"koşullar ne kadar ağır olursa olsun, Araplar haklarını geri almakta kararlıdırlar. Filistin halkı meşru haklarına kavuşmadıkça Ortadoğu'da barış gerçekleşmeyecektir" dedi. Ürdün de Begin'in planını, bir "saldırganlık planı" olarak mahkum etti.

Vance, son Ortadoğu gezisine,bölge üzerinde savaş bulutlarının yeniden dolaşmaya başla'ığı şartlarda çıktı.

ABD emperyalistleri Ortadoğu'daki nüfuzlarını koruyabilmek için, İsrail saldırganları ile davalarında tamamen haklı olan Arapları "uzlaştırmaya" çalışıyorlar. Kissinger'in siyaseti bu idi. Şimdi Vance de bu siyaseti sonuca ulaştırmayı amaçlıyor. Nevar ki ABD emperyalistlerinin İsrail yayılmacılarının çıkarlarını korumayı esas alan ve Arapları haksız bir "barışa" zorlayan siyasetleri, her geçen gün daha çok tepki topluyor.

Öte yandan Begin'in işgal altındaki Arap topraklarından çekilmeyi reddetmesi, ABD emperyalistlerinin son birkaç yıldır bölgede tezgahladıkları, "barış planı"nın iflası anlamına geliyor. Nitekim Vance, gezisinin başarısızlıkla sonuçlandığını bizzat kendisi itiraf etti.

Sosyal-emperyalistler ise, Ortadoğu'da yeni bir savaşın pususuna yatmışlardır. Onlar, yeni bir İsrail-Arap savaşında, Arapların bir kez daha kendilerine muhtaç olacağını hesaplıyorlar.

Ancak hesaplarında yanılıyorlar. Ortadoğu'nun kaderini ne süper devletlerin sahte "barış planları", ne Yeni Çarların "iktisadi ve askeri yardım"ları ne de İsrail siyonistlerinin yayılma planları çizmeyecektir. Ortadoğu'nun kaderini, başta Filistin halkı olmak üzere birleşen Arap halkları ve ülkeleri çizeceklerdir. Bu gerçeği Yaser Arafat, şu sözleri ile en açık bir biçimde dile getiriyor: "Nihai karar silahın namlusundadır".

Gayrimeşru İsrail devletinin temelinde katliam vardır

Filistin ve Arap halkları, hangi hedefler için mücadele ediyorlar? İsrail'in 1967' de işgal ettiği topraklardan geri çekilmesi, yeterli mi? Sovyet sosyal - emperyalistleri ve işbirlikçileri bunun yeterli olduğunu; FKÖ nün ve Arap ülkelerinin, İsrail'in varlığını ve sınırlarının dokunulmazlığını tanımaları gerektiğini iddia ediyorlar. Carter ve Brejnev'in sözümona "barış" planları,bu noktada tam bir birlik içindedir.

Oysa 1967'de işgal ettiği topraklar bir yana, doğrudan doğruya İsrail'in kendisi Ortadoğu'da işgalci, gayrımeşru bir varlıktır.

Siyonizm, 20. yüzyılın başından itibaren ilkönce İngiltere, daha sonra da Amerika tarafından, Arap milliyetçiliğine karşı bir koz olarak geliştirildi. Zamanın bu büyük emperyalist devletleri, 1947 yılı içinde, dünyanın her tarafından Filistin'e büyük bir Siyonist göçü örgütlediler. Böylece Filistin topraklarındaki Yahudilerin sayısı, 1920'ye oranla 12 misli arttı. Bu artışa rağmen Yahudiler, bu bölgedeki toplam nüfusun sadece yüzde 35'ini meydana getiriyorlardı. Filistin köylüleri topraklarının gaspedilmesine karşı direndiklerinden, Siyonistlerin bütün çabalarına rağmen ellerindeki toprakların sadece yüzde 6'sı bulunuyordu. Bu azınlığın, toprakların büyük kısmını kendi elinde toplayıp bir "devlet" kurması nasıl mümkün olacaktı?

Amerikan emperyalistleri, o sırada kendi denetimleri altında bulunan Birleşmiş Milletler'den, en iyi topraklar da dahil olmak üzere Filistin'in yüzde 57'sinin Yahudilere verilmesi yolunda bir karar çıkarttılar. Filistin'in Arap halkı köylerini ve topraklarını terketmeyi reddettiğinde. Siyonistler halkı terör yoluyla kaçırtmak amacıyla, 13 büyük harekât düzenlediler. Siyonistlerin resmi ordusu Haganah ile onun iki gizli terörcü kolu olan İrgun ve Stern örgütleri tarafından uygulanan bu harekâtların bir parçasını, Deir Yassin katliamı oluşturuyordu.

"Deir Yassin katliamı sadece haklı olmakla kalmıyordu: Deir Yassin zaferi olmaksızın, İsrail Devleti varolamazdı." Bu sözler, o sırada İrgun örgütünün başında bulunan, bugün İsrail Başbakanı Menahem Begin'e aittir. Begin'in bu kadar övdüğü olay, 9 Nisan 1948 sabahı iki İrgun ve Stern bölüğünün Deir Yassin adlı Filistin köyüne girmesiyle başladı. Siyonistler, ilkönce sokaklarda dolaşarak hoparlörlerle "Kaçın! Canınızı kurtarmak istiyorsanız kaçın!" diye bağırdılar. Daha sonra halkı dışarı çıkartmak için evleri tutuşturmaya koyuldular. Köyün meydanında toplanan 254 erkek, kadın ve çocuk, makinalı tüfeklerle taranarak ve süngülenerek vahşice katledildi. Cesetleri kuyulara ve çukurlara dolduruldu. Deir Yassin'e koşturan Uluslararası Kızılhaç temsilcisi De Reynier, Siyonistlerin yaralıları nasıl soğukkanlılıkla boğazladıklarını dehşet içinde gördü. İrgun ve Stern bölüklerinin yöneticileri, her katliam sahnesinin, titizlikle fotoğrafını çektiriyorlardı. Daha sonra bu fotoğraflar çoğaltılarak, Arap halkını korkutmak için bütün Filistin'e dağıtıldı. Paramparça edilmiş cesetlerin doldurulduğu arabalar, şehir ve kasabaların Arap mahallelerinde dolaştırıldı. Ertesi gün Haganah radyosu, Filistin köylülerine şöyle tehdit savuruyordu: "Deir Yassin'i unutmayın; henüz vakit varken kaçın!" Harekât emrinin Haganah komutanı Albay Şoltiel tarafından verilmiş olduğunu, daha sonra bizzat Menahem Begin açıkladı. Haganah'ın bütünü ise, doğrudan doğruya Ben Gurionların, Meirlerin, Dayanların, Rabinlerin komutası altındaydı.

İşte Filistin halkı, anavatanından bu gibi katliamlar sonucu zorla kovuldu. İsrail'in kuruluşunun temelinde, böyle bir soykırım vardır. Arap ve Yahudi halkı, bu işgalci, ırkçı, sömürgeci devleti mutlaka yıkacak ve Özgür Filistin'de demokratik bir devlet kuracaktır.

